

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciënniesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versney.

Aanvalsfront in Korea tot 96 k. M. uitgebreid.

Beter weer bracht levendiger luchtactiviteit

Tokio — De verbonden troepen hebben hun offensief aan het centrale front in Korea, dat zijn vierde dag in gaat, over een breedte van 96 km. voortgezet. Volgens een Zaterdagmorgen te Tokio uitgegeven communiqué van MacArthur hebben de Verbondenen Vrijdag verscheidene tegenaanvallen van de communisten afgeslagen, die de communisten op 1700 doden en gewonden kwamen te staan.

Geallieerde oorlogsschepen hebben een zwaar spervuur aan beide zijden van het schiereiland onderhouden. De Amerikaanse zware kruiser „St. Paul", die ter hoogte van Intsjon ligt, beschoot troepen concentraties van de tegenstander en vernietigde 16 rivierboten.

Naar mate het weer beter werd, werd de geallieerde luchtactiviteit groter. Bijna 900 vliegtuigen ondernamen aanvalsvluchten. Bijna 1000 gebouwen werden vernield of beschadigd en meer dan 300 man der Noordelijken werden gedood of gewond. Drie tanks werden vernield en één werd beschadigd.

Amerikaanse eenheden zijn Pjongtsjang binnen getrokken; zij lieten de stad achter zich en bewogen zich nog 6 km. naar het Noorden.

Volgens radio-Peking heeft Chinese kustartillerie Dinsdag aan de Westkust twee Amerikaanse torpedobootjagers beschadigd en een ander vaartuig tot zinken gebracht.

De artillerie der Verbondenen leverde Vrijdagavond een duel met vijf tot tien tanks der communisten in Seoel. Ten minste één tank werd vernietigd. Communistische eenheden in dit gebied poogden de Han 3 km. ten Zuid-Oosten van Seoel over te steken. Tot dusver zijn hierover geen nadere berichten binnengekomen. Vliegtuigen van de Verbondenen verlichtten het gehele gebied met fakkels ten behoeve van het geallieerde spervuur.

Vliegtuigen over Formosa.

Taipch — Vrijdag zijn 2 onbekende vliegtuigen over de Noordpunt van Formosa gevlogen. Het luchtalarm werd in werking gesteld. Waarnemers geloven, dat het Chinese communistische vliegtuigen waren. Nationalistische vliegtuigen stegen op, maar zonder succes.

Ho Minh naar China.

Saigon — Van gezaghebbende en doorgaans welingelichte zijde wordt vernomen, dat Ho Tsji Minh, de leider van de opstandige beweging in Indo-China, op het ogenblik in China zou spreken over de Chinese hulpverleking aan de Vietminh. Hij zou vooral artillerie en vliegtuigen wensen.

Vermijdt de gelegenheid.

Koeala Loempoer — Luitenant-generaal Sir Harold Briggs, de leider der operaties van de onder Brits bevel staande strijdkrachten op Malakka tegen de opstandelingen, heeft Vrijdag bekend gemaakt, dat 300.000 arbeiders, die zich bevonden in door de Britten beheerst gebied, per 1 Mei as. in speciaal daartoe aangewezen streken zullen worden ondergebracht. Het doel van deze maatregel is hen te vrijwaren van de druk, die de opstandelingen anders waarschijnlijk op hen uit zouden oefenen om levensmiddelen en andere artikelen te verschaffen en inlichtingen te geven.

Bao Dai geeft opdracht.

Saigon — Keizer Bao Dai van Vietnam heeft minister-president Tran Van Hoey verzocht aan de ministerraad zonder verwijl voorstellen te doen voor de vorming van een Wetgevende Vergadering

Vrede voor Japan.

Tokio — De Japanse premier, Sjigeroe Josjida, zal een kabinetsmissie naar Washington zenden om de besprekingen over een vredesverdrag voort te zetten. Deze besprekingen zijn te Tokio begonnen met John Foster Dulles, Trumans speciale afgezant.

Nog geen antwoord.

Lake Success — Een woordvoerder voor Entezam, de voorzitter van de commissie van goede diensten voor Korea, heeft Vrijdag bevestigd, dat de commissie getracht heeft met Peking in contact te komen met het oog op een mogelijke vreedzame regeling. Tot dusverre is geen antwoord ontvangen.

3.5. RAKET-WERPER. — Een Sergeant-Majoor-instructeur gebruikt hier het nieuwe Engelse wapen, dat de verdediging van de infanterist is tegen de tank. Het wapen is een verbetering van de Bazooka en heeft opzienbarende resultaten opgeleverd tegen de tanks in Korea. De lader draagt een oogscherm, om hem tegen de achterwaartse gloed te beschermen.

Ambassadeur, Dr. Jessup, omlijnt Amerikaanse buitenlandse politiek.

Schenectady. — De reizende Amerikaanse ambassadeur dr Jessup heeft in een toespraak o.m. verklaard, dat de Verenigde Staten geen preventieve oorlog tegen de Sovjet Unie zullen beginnen. Hij verklaarde verder, dat de Amerikaanse buitenlandse politiek in hoofdzaak gegrondvest was op de volgende 7 punten:

1. Het opbouwen van een kracht tot verdediging;
2. Het laten voortbestaan van de mogelijkheid tot onderhandelingen met de Sovjet Unie;
3. Het aanwenden van pogingen om de Sovjet Unie te weerhouden agressie te plegen;
4. Het innemen van de best mogelijke positie voor de verdediging, indien het definitieve streven van de Sovjet Unie zou blijken de wereld in een derde oorlog te storten.
5. Het treffen van voorbereidingen voor een mogelijk lange periode van gewapende vrede, indien de Sovjet-Unie er onderdaad voor terugdeinst een oorlog te beginnen;
6. Het intrekken van voordeel van elke verandering in de Russische politiek;
7. „Dit punt komt erop neer, dat, indien er zich geen wijziging in de Russische politiek voordoet, wij althans niets hebben nagelaten van hetgeen wij moesten doen. Wij zullen dan niets van onze wezenlijke kracht hebben ingeboet".

„Geen grens meer"

Ottawa. — De Canadese minister van defensie, Brooke Claxton, heeft Vrijdag te Ottawa meegedeeld, dat Canada en de Verenigde Staten een overeenkomst gesloten hebben over de coördinering van de burgerlijke verdediging in Noord-Amerika „alsof er geen grens tussen beide landen bestaat".

V.S. zoekt contact

Londen. — De correspondent te Washington van de „Sunday Times" meldt in een „world copyright"-telegram, dat de Amerikaanse regering thans met de regeringen harer bondgenoten en die van Spanje, Griekenland Turkije en Joegoslavië besprekingen zou voeren over de wijze, waarop de vier laatstgenoemde landen nauwer met de staten-leden van het Noordatlantische verdrag in verbinding kunnen worden gebracht.

Vierde plaats voor atoombom

Grand Island. — De atoombom neemt thans onder de potentiële wapens de vierde plaats in, aldus heeft de nationale bevelhebber van het Amerikaanse legioen, Earle Cocke Jr., te Grand Island (Nebraska) verklaard. Bij de classificatie der wapens geeft men de waterstofbom, de bacteriologische wapens en de geleide projectiel de voorrang boven de atoombom.

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Acheson, heeft gisteren bij de financiële commissie van de Senaat er op aangedrongen het regeringsprogramma voor het sluiten van wederkerige handelsovereenkomsten, die voorzien in verlaging van de douane-tarieven, goed te keuren zonder de beperkingen, die het Huis van Afgevaardigden dit programma had opgelegd. Deze beperkingen zouden het programma onuitvoerbaar maken, zo zeide hij.

Acheson verklaarde, dat, wanneer de Verenigde Staten aan bevriende landen onnodig de toegang tot hun markt ontzeggen, deze landen genoodzaakt zullen zijn hun handel met het Sovjet-bloc uit te breiden.

ON-AMERIKAANSE ACTIVITEIT

Washington. — De commissie voor on-Amerikaanse activiteit van het Huis van Afgevaardigden heeft twee vertegenwoordigers naar Hollywood gezonden met volmacht om 20 personen te ondervragen, onder wie spelers, schrijvers en producers. Men zal een onderzoek instellen naar mogelijke communistische invloed op de Amerikaanse filmindustrie, zo deelde de voorzitter van de commissie mee.

RODE HEKSENJACHT IN DENEMARKEN

Kopenhagen. — Volgens het oud-lid van de Deense communistische partij Richard Bentzen is er in die partij „een ware heksenjacht" aan de gang op leden, die van de partij-politiek afwijken. In een vorig artikel schreef hij, dat er een splitsing in de partij bestond.

ENGELSE REGERING LEED NEDERLAAG.

Londen — De Britse regering heeft Vrijdag in het Lagerhuis met 242 tegen 234 stemmen een nederlaag geleden bij de stemming over een door een onafhankelijk Lagerhuislid ingediend wetsvoorstel. De uitslag zal echter niet de val van de regering tengevolge hebben. Het wetsontwerp betrof een wijziging in het genationaliseerde wegvervoer. Men hoorde uitroepen als „treedt af".

Vertrouwensvotum voor Pléven.

Parijs — De Franse premier Pléven heeft aan de stemming over het regeringsvoorstel tot hervorming van de kieswet een vertrouwensvotum verbonden. De stemming zal Dinsdagmiddag worden gehouden.

Ernstige arbeidsonlusten in Grenada.

Politiek schijnt de achtergrond.

Port of Spain — Gisteravond werd bericht, dat de matrozen en mariniers van de 9850 ton metende Britse opleidingskruiser „Devonshire", die op het door stakingen geteisterde eiland Grenada aan land zijn gegaan om de sleutelpunten te bewaken, de toestand onder algemene controle schijnen te hebben.

Maar daden van geweld en intimidatie kwamen nog steeds voor in dit meest Zuidelijke van de Engelse Bovenwindse Eilanden. De tengevolge van wolkbreuken en aardverschuivingen verbroken verbindingen maakten de situatie nog ingewikkelder.

Men gelooft hier, dat aan de staking van de land- en andere arbeiders op het eiland, die Zondag begon, de wens naar politieke macht van Gairy, de arbeidersleider, ten grondslag ligt. Deze leider werd gisteren door de politie in hechtenis genomen. In December jl. vertelde hij de pers tijdens een bezoek aan Trinidad, dat zijn vakbond zich actief voorbereidde op het bezetten van alle zetels bij de volgende verkiezingen voor de Wetgevende Raad. Deze verkiezingen zullen worden gehouden volgens het onlangs ingevoerde algemene kiesrecht. Gairy, wiens volkspartij een jaar geleden werd gevormd, heeft in Juni jl. een vakvereniging van hand- en hoofdarbeiders opgericht, nadat hij hogere lonen voor de suikerarbeiders had verkregen als gevolg van arbeidsongeregeldheden op het eiland.

LIE NAAR LIMA.

Lima — Trygve Lie, de secretaris-generaal der Verenigde Naties, is Vrijdagavond uit Santiago de Chile in Lima aangekomen. Op 27 Februari vertrekt hij uit Lima naar Quito.

STAKINGEN.

België.

Brussel — De metaalbewerkers in geheel België hebben vandaag besloten hun plannen om de volgende week te gaan staken, te laten varen en hebben het voorstel van hun werkgevers, inhoudende een loonsverhoging van 4%, aanvaard, hoewel zij 5% hadden gevraagd.

Chili.

Santiago — In Chili heerste vandaag, Vrijdag, een algemene staking van 24 uur. De regering heeft verklaard, dat de staking een politiek karakter had en onwettig was. Alleen spoorwegen en andere vitale diensten werkten door. De stakers willen, dat de regering de prijzen bevriest en een minimum maandloon van 5000 pesos vaststelt.

NIEUWE PARTIJ IN ITALIE.

Rome — In Rogivo is een „autonome socialistische partij" opgericht onder de naam „Giacomo Matteoti". Alle afgescheiden leden van de partij van Pietro Nenni zijn opgeroepen zich bij de nieuwe partij aan te sluiten.

KOMT AFSTEL VAN UITSTEL?

Washington — Het Amerikaanse Hof van Beroep heeft de zeven ter dood veroordeelde Duitse oorlogsmisdadigers in de gevangenis van Landsberg Vrijdag meer tijd gegeven om te trachten een herziening van hun vonnissen door het Amerikaanse Oppergerechtshof te verkrijgen.

ZWART-ROOD-GOUDEN VLAG.

Hamburg — Alle schepen van de West-Duitse republiek voeren sinds Vrijdagmorgen in plaats van de internationale seinvlag „C" de zwart-rood-gouden vlag van West-Duitsland. De minister van verkeer Seebohm heeft bij de plechtigheid van de vlagwisseling op de Messina te Hamburg verklaard, ervoor te zullen ijveren, dat de Duitse handelsscheepvaart zo spoedig mogelijk geheel bevrijd wordt van de heersende beperkende bouwbepalingen.

GROTE BRAND IN RIO.

Rio de Janeiro — Een brand, die ontstond tengevolge van de ontploffing van een gasfornuis in een restaurant, heeft een bioscoop, 2 restaurants en verschillende kantoren in het centrum van Rio de Janeiro Vrijdag in de as gelegd. De brandweerlieden voorkwamen, dat de vlammen zich zouden uitbreiden naar de kantoren van het avondblad „O Globo" en een van de grootste boekwinkels van de stad. Het gehele gebouwenklok in de Avenida Rio Branco is beschadigd.

het nieuws van vandaag

Amerika, de democratie, die niet op de laatste plaats vooral hierom de democratie bij uitstek is, omdat er meer „verklaringen" door officiële personen worden afgelegd dan in welke andere democratie ook, is een zeer bijzondere democratie in dit opzicht dat ze zowel het meeste praat als het meeste doet.

Officiële personen hebben vrij en profijtelijk spel met hun „verklaringen", zolang totdat .... Maar als dat „totdat", dan ook eenmaal is aangebroken, dan heeft Amerika meer te tonen dan verklaringen alleen. Dan stroopt ze de mouwen op en het enige wat dan nog telt, is harde daad en grootse verrichtingen.

Dit punt schijnt thans, na maanden van praten en verwarring en twijfel bereikt te zijn. De vele onderdelen, die in een pratende democratie als Amerika tot zwijgende samenwerking gebracht moeten worden, schijnen eindelijk in het grote verband van het geheel te schieten, en de machtige machine van het Amerikaanse productie apparaat begint krakend zijn gigantische wenteling.

„Time" schrijft dat de duidelijkste tekenen van dit verheugend op gang komen op het departement van Defensie kunnen worden waargenomen. George Marshall en zijn assistent, Robert Lovett, zetelen daar thans enige maanden. Ze vonden bij hun intrede een situatie, die allesbehalve bemoedigend was. De hele opzet van de Amerikaanse weermacht was sinds de tweede wereld oorlog ondermijnd door de onbezonnen en onvoorzichtig uitgeleefde tegenzin van de pratende democratie tegen het uitgeven van geld voor het laten doodschieten van de eigen „boys".

Een laatste uitvloeisel van deze algemene mentaliteit was de voorgaande secretaris van Defensie, Louis Johnson, die al te bereidwillig de tering naar de nering had gezet, een tering, die zulk een mager dieet was, dat niet slechts het vet maar ook de spieren van de Amerikaanse gewapende arm ernstig waren aangetast.

Amerika ontwaakt.

En behalve deze feitelijke ontoereikendheid van het defensie apparaat, was er de nog veel ernstiger terugslag op de geest, de animo van degenen, die met dit apparaat moesten werken: de militairen. Hun défaitisme was de grootste handicap voor Amerika's weerbaarheid.

Nu is dit alles echter veranderd. Nadat veel „puin" was opgeruimd en bij „schoon schip" plannen voor de nieuwbouw zijn gevormd, komt er nu voortgang in de uitvoering, een voortgang, die gestadig in snelheid toeneemt. Gevolgelijk is er ook een hoopgevende verbetering in de sfeer, die door de gangen van het Pentagon waait. Optimisme en een gezond verlangen naar prestatie zijn gekomen in de plaats van de verlammende frustratie, waar vroeger allen aan ten prooi waren.

De voornaamste verrichtingen tot nu toe zijn:

Defensie bestellingen worden nu gedaan tot een som van 5 billioen dollar per maand.

De mobilisatie is er opgericht a.s. zomer 24 divisies gevechts klaar te hebben.

De hele Luchtmacht-reserve is gemobiliseerd.

Er wordt snelle vooruitgang gemaakt met de atoomonderzeeër.

Sinds Korea werd de kracht van de zeemacht verdubbeld.

Amerika ontwaakt En als Amerika wakker is, zal het binnenkort voor Rusland niet zo gemakkelijk meer zijn, de knikkers te stelen.

Nederlands kabinetscrisis :

Formateur zette zijn voorlopig program uiteen

's-Gravenhage — Gisteravond heeft mr Steenberghe prof Romme en mr Burger ontvangen: hedenmorgen de heren Schouten, Oud en Tilanus. Naar verluidt, heeft de formateur bij deze gelegenheid deze fractie-voorzitters op de hoogte gesteld van zijn voorlopig program en de verwachting is, dat zij thans overleg gaan plegen met hun fracties. Vanmiddag had de formateur een bespreking met dr Drees.

's-Gravenhage — Het ligt in het voornemen van de formateur heden laat in de middag de Koningin te bezoeken. Naar het A.N.P. voorts meent te weten, heeft de formateur tijdens zijn bespreking gistermiddag met dr. Drees de premier verzocht om, indien de verschillende fracties geen essentiële bezwaren zouden blijken te hebben tegen het programma, zitting te nemen in het nieuwe kabinet, eventueel als vice-minister-president. Wij menen de conclusie te mogen trekken, dat zonder de medewerking van dr Drees ook al zouden tegen het programma van mr Steenberghe geen overwegende bezwaren bestaan, het nieuwe kabinet uiterst moeilijk tot stand zal komen. Over het antwoord van dr Drees op dit verzoek is nog niets definitiefs bekend.

Recht tot het hart

— Ware liefde geeft ons vleugels; valse slaat ons in boeien.

Als de ziele luistert....

„Zalig veeleer, die luisteren naar Gods woord, en het beleven".

Deze woorden, waarmee het Evangelie van morgen besluit, is een van die onverwachte wendingen, waarmee Jezus als met een toverslag alle menselijke verhoudingen op de kop zette.

Is er, naar de mens gesproken, wel een verhevener geluk denkbaar dan eer te behalen in zijn kinderen? Het is een diep instinct in de mens, dat hem zijn kind doet zien als zijn „beter ik". Al wat in zijn leven mislukte of onontwikkeld bleef, draagt hij over op dit kleine beeld, deze gelijkenis van zich zelf.

Er is dan ook geen groter trots denkbaar dan die van ouders, die in hun kinderen vervuld zien, wat zij voor zich zelf te vergeefs verlangden. Zij begrijpen de vrouw uit het Evangelie zo wel, wanneer die tot de grote Zoon, dat waarachtig „beter ik" van zijn moeder, roept: „Zalig de schoot, die U heeft gedragen, en de borsten die U hebben gezoogd".

En zo weinig als die vrouw uit het volk op schijnwaarde lette! Hoe gezond zij oordeelde met haar natuurlijk gevoel voor werkelijke grootheid! Zij prees de moeder niet zalig om de doctortitels van haar zoon, niet om het hoogtepunt van macht en renommé en rijkdom, waartoe hij geklommen zou zijn.

Zij prees háár gelukkig, die de moeder was van een arm, eenvoudig, bescheiden man, die geen steen had om zijn hoofd op neer te leggen, geen wetgever maar één die gehoorzaamde aan de wet, niet een die de Olymp bewoonde, maar een die onder de mensen een der hunnen was.

Zij hoorde slechts de woorden, die Hij sprak; zij zag slechts de daden, die Hij verrichtte. En ze herkende de werkelijkheid, En ze herkende de ware levensadel. Ze begreep, dat het het zuiverste goud was, dat hier blonk.

En als moeder dacht ze aan de moeder. En als mens dacht ze aan dit geluk, dat het hare had kunnen zijn en ze riep: „Zalig de schoot, die U heeft gedragen, en de borsten, die U hebben gezoogd".

Maar Hij zei: „Zalig veeleer, die luisteren naar Gods woord, en het beleven".

Over de woorden van de vrouw, doordrenkt van de diepste menselijke wijsheid, dreunt als een donderslag het woord van God. Het woord, dat al het menselijke omwentelt, dat tegengestelde verhoudingen schept, omdat het een woord van bovenmenselijke, van goddelijke wijsheid is.

Maar welk een zaligheid heeft God ons dan bereid, wanneer wij naar zijn wijsheid luisteren en er naar handelen en door het leven wandelen aan zijn grote Vaderhand? Wat is die zaligheid groter dan die van de moeder om haar „beter ik"; groter dan die van Maria om haar moederschap van zulk een Zoon?

Welke mens of welke menselijke woorden zullen de zaligheid verklanken, die van God gegeven en bovenmenselijk is? Zelfs Sint Paulus, de man die tot in de zevende hemel van verrukking opsteeg, schampt er met zijn woorden langs, wanneer hij zegt: „Geen oog heeft gezien, geen oor gehoord en in geen mensenhart is het opgekomen, wat God bereid heeft voor die Hem liefhebben".

En gij allen, die de moeder zalig wilt prijzen, om haar vervulling in haar kind, streeft naar de grote zaligheid, die ook Uw deel kan zijn door naar Gods woord te luisteren en het te beleven.

een de kopers straks veel geluk, er zal worden geveild tegen open prijzen. Verrassingen voor de kopers zijn dus niet uitgesloten.

VOOR LANDMACHT IN ANTILLEN EN SURINAME

's-Gravenhage. — Verschenen is een Koninklijk besluit, waarin in verband met de opheffing van het KNIL een regeling wordt getroffen voor de rechtspositie van de militairen bij de landmacht in de Antillen en Suriname. Bij dit besluit worden bedoelde militairen ontslagen van de aangegane verbintenis, wordt hun ongeacht hun rang of stand bijzondere dank en waardering betuigd voor de betoonde plichtsbetrachting en trouw en wordt bepaald, dat op hen dezelfde voorschriften, regelingen en bepalingen van toepassing zijn als bij de reorganisatie en opheffing van het KNIL op de Europese militairen bij het KNIL.

DE EMANCIPATIE DER NED. ANTILLEN.

Van de hand van onze Vertegenwoordiger der Ned. Antillen in den Haag, de heer M. P. Gorsira, verscheen een uiterst practisch en handig boekwerkje, dat een weergave bevat van de staatkundige emancipatie der Ned. Antillen. „De vele mondelinge en schriftelijke beraadslagingen, alsmede de hierbij gerezen moeilijkheden tussen de verschillende eilanden hebben de overzichtelijkheid der problemen niet doen toenemen", aldus de schrijver in zijn voorwoord.

En zo dienen wij dit werkje te zien als leiddraad. Het kan natuurlijk niet ingaan op alles, wat zich heeft afgespeeld met betrekking tot de tot standkoming en de inwerking treding van de Interimregeling. Deze uitgebreide stof laat zich niet vangen in zulk een kort ruimte bestek. Doch wèl werd aandacht geschonken aan enkele der voornaamste problemen en vraagstukken En zo verhaalt ons M. F. Gorsira van de wijziging van de Curaçaose staatsregeling 1936 tot wat het nu geworden is.

Het is een uitgave, welke wij van harte kunnen toejuichen.

CURACAO

HULP AAN SLACHTOFFERS VAN NATUURRAMP IN VENEZUELA

Curaçaose burgerij slaat de handen ineen.

Hoewel de meeste verbindingen nog zijn verbroken, beginnen langzamerhand berichten binnen te druppelen omtrent de natuurramp welke ons nabuurland Venezuela trof.

Het staat nu al vast dat tientallen, zo geen honderden mensen om het leven kwamen en dat de schade in de millioenen Bolivares loopt. De stortregens van de laatste dagen veroorzaakten grote overstromingen op tal van plaatsen, terwijl hier en daar bergverschuivingen de chaos nog vergrootten.

Met ontsteltenis nam de bevolking van Curaçao hiervan kennis en terstond werd spontaan een comite gevormd dat zich ten doel stelt op korte termijn gelden in te zamelen om steun te verlenen aan onze bevriende buren.

De Consul Generaal van Venezuela, Dr. Febres Cordero werd onmiddellijk bereid gevonden het ere-voorzitterschap van het Comite te aanvaarden, terwijl de Consul, de heer J. A. de Lima zich bereid verklaarde als ondervoorzitter te willen fungeren.

Het comite is verder als volgt samengesteld:

de heren C. N. Winkel, voorzitter; A. Troost, ondervoorzitter. J. W. Beaujon 1e secretaris; G. J. Botterweg 2de secretaris; M. Sambo 1e penningmeester; J. E. Mauricio 2de penningmeester; Jossy Capriles; Philip Cohen Henriquez; Henry Da Costa Gomez; Enrique Keyzer; S. A. L. Maduro; H. van Meeteren; H. Muskus en Dario Salas de Lima, leden.

Binnen de kortst mogelijke tijd zal worden begonnen met het inzamelen der gelden. Vergunning hiervoor werd bereids door de Heer Procureur-Generaal verleend. Ook door andere instanties werd alle medewerking toegezegd.

Curaçao krijgt nu de gelegenheid om door daden te tonen hoe goed de verstandhouding met ons buurland Venezuela wel is.

Laten wij het spreekwoord: „een goede buur is beter dan een verre vriend" waar maken!!!

BASEBALL.

Morgenochtend zullen in het Rifstadion twee baseballwedstrijden gespeeld worden. Om 10 uur v.m. speelt Quisqueya tegen Deportivo Venezuela; daarna Bolivar tegen Unidos.

KEURIGE COLLECTIE OP DE VEILING.

De Curaçaose Veilingcentrale houdt Maandagavond van 6 tot 10 uur des avonds een grote veiling. Wij hebben gisteren een kijkje genomen in de opslaglocalen en zijn tot de bevinding gekomen, dat de grote hoeveelheid goederen, die ter veiling worden gebracht, van uitstekend gehalte is. We zagen prachtige 16 mm. sound projectoren en andere waardevolle en nuttige voorwerpen. Vendumeester M. G. Tsjiemfat heeft de gehele voorraad tegen brand en inbraak doen verzekeren, zodat de eigenaars niet het minste risico lopen. We wensen de kopers straks veel geluk, er zal worden geveild tegen open prijzen.

VRAGEN

Het stellen van vragen is een moeilijke kunst. Soms kan men er een tendens in leggen, die aanleiding kan geven tot insinuaties, die onherstelbaar schade kunnen brengen aan iemand's goede naam.

Zo vroeg „De Morgenster" zich af welke de ware redenen zijn geweest om te besluiten, dat de Ned. Antillen niet zouden deelnemen aan de Spelen te Panama en het liet deze vraag vergezeld gaan van de aan duidelijkheid niets te wensen overlatende vraag, of onze sporteer en het belang van vertegenwoordiging in het buitenland misschien ten offer zijn gevallen aan de interne ruzie in de CVB leiding.

Wij weten niet of de redactie van bedoeld ochtendblad zich in verbinding heeft gesteld met het bestuur van de CVB.. Zo niet, dan krijgt het door „De Morgenster" gelanceerd artikel een bedenkelijk tintje.

Wij althans hebben ons in verbinding gesteld met de voorzitter en de secretaris van de CVB, die ons beiden uitdrukkelijk verklaarden, dat uitsluitend de heersende kinderverlamming, en de kinderverlamming alleen, oorzaak is geweest voor het CVB bestuur om van deelname af te zien. Mr. Weeber voegde er nog aan toe, dat het CVB niet de minste risico mag lopen.

KORFBAL.

Morgen om half 3 n.m. precies zal Bito tegen Vité spelen op het terrein van de Fratersschool te Cher Asil.

WERELDNIEUWS

Lake Success — Met negen stemmen tegen één stem bij twee onthoudingen heeft Trustschapsraad van de Verenigde Naties Vrijdag besloten de Algemene Vergadering te verzoeken de kwestie van de volledige deelneming van Italië in de Raad in September in behandeling te nemen. De Sovjet-Unie stemde tegen, Engeland en Nieuw-Zeeland onthielden zich van stemming. De voorstemmers waren Argentinië, Australië, België, China, de Dominicaanse Republiek, Frankrijk, Irak, Thailand en de Verenigde Staten.

Haya de la Torre, leidsman van de Indianen

President, die nooit president werd

Amsterdam. — In het „Algemeen Handesblad" verscheen van de hand van een zijner redacteuren het volgende artikel onder de titels „Haya de la Torre, leidsman van de Indianen", President, die nooit president werd":

„In Lima, de oude hoofdstad van Perú, is reeds sedert twee jaren een straat door troepen afgezet. In deze straat is de Colombiaanse legatie gevestigd en in deze legatie heeft de Peruaanse politieke leider Haya de la Torre een schuilplaats gevonden. Hij zit er reeds sedert begin 1949 en zal er tenminste nog tot Mei moeten blijven, als naar verluidt het Internationale Hof van Justitie in Den Haag, dat reeds een vrijwel nietszeggende uitspraak heeft gedaan, zijn zaak opnieuw in beschouwing zal nemen.

Wie is deze Haya de la Torre, voor wie Colombia het over heeft zijn legatie tot een vestiging te laten worden? En voor wie Colombia zich tot het Internationale Hof van Justitie heeft gewend in een poging een vrijgeleide te krijgen om hem over de grens in veiligheid te brengen? John Gunther spreekt ergens van Haya als van een der grootste leiders in Latijns Amerika. Hij is geliefd door de Indianen een dramatische figuur, die reeds eenmaal tot president werd gekozen doch wegens „fraude" niet op de presidentszetel kwam. Hij is leider van de A.P.R.A. (Alianza Popular Revolucionaria Americana), een beweging, waarvan de invloed tot ver buiten Perú reikt.

Victor Raul Haya de la Torre is thans 54 jaar. Hij heeft reeds een veelbewogen leven achter de rug. Hij was journalist, studeerde in Córdoba (Argentinië) en in Europa, was leraar in het Spaans in Berlijn, bezocht Moskou (maar moest niets van de communisten hebben) en bracht de meeste jaren van zijn latere leven in ballingschap door. Eénmaal werd hij in Panamá verbannen en met alleen tropenkleren op een schip gezet, dat toevallig naar Bremen ging.

De politieke loopbaan van Haya begon, toen hij als student in 1923 met zestigduizend volgelingen een massale proteststaking organiseerde, waardoor hij het besluit van de toenmalige president Augusto Leguía, die geheel Perú aan „het Heilig Hart van Jezus" wilde opdragen in een poging de kerk te dienen, wist te verhinderen. Perú is een van de landen in Latijns Amerika, die dictatoriaal worden geregeerd en waar zich in de afgelopen jaren menig regeringsdrama heeft afgespeeld. Seguía, die in twee perioden (van 1908—1912 en van 1919—1930) heeft geregeerd en die in de minerale rijkdommen van het land grote buitenlandse kapitalen liet beleggen, kwam na een revolutie in 1930 in de gevangenis aan zijn einde. Zijn opvolger Sánchez Cerro werd drie jaren later vermoord om door generaal Oscar Benevidas te worden opgevolgd.

Het is vooral tegen deze drie presidenten, dat Haya heeft geageerd. In zijn ballingschap werkte hij zijn doctrine uit, dat Latijns Amerika één groot rijk moest worden, dat niet Latijns Amerika, maar Indo-Amerika moest heten. Hij keek daarbij vooral naar Mexico, waar de revolutie grote sociale vooruitgang voor de Indianen bracht. Perú had zo'n revolutie niet gekend en Haya zou de bevrijder van de Indianen kunnen worden. Dit is des te merkwaardiger, daar hij zelf geen Indiaan is en er zich zelfs op beroept nog van moederszijde een afstammeling te zijn van een der conquistadores (De la Torre), die Pizarro tot het einde getrouw bleven. Hij heeft de gehele Indiaanse bevolking achter zich, die onder zijn betoog het oude rijk van de Inca zien herleven, toen de bevolking (anders dan thans (geen armoede kende en grote werken van cultuur verrichtte.

Bij de verkiezingen in 1931 werd Haya met een overweldigende meerderheid tot president gekozen, maar president Sánchez, die het bewind in handen had, verklaarde de uitslag frauduleus en wierp Haya in de gevangenis. Veertien maanden is hij daar gebleven, waarvan vier maanden, dat hij geen daglicht zag, niet mocht lezen, baden of bezoek ontvangen. Zesduizend Apristas werden in die tijd gefusilleerd.

In 1936, toen er weer verkiezingen waren, haalde Haya een „stunt" uit. Een maand, voordat de verkiezingen werden gehouden, wierp hij — daar de A.P.R.A. was verboden en dus niet aan de verkiezingen kon meedoen — zijn volle gewicht achter een kleine (legale) partij, die toen met vlag en wimpel won. Maar president Bevevidas, die toen regeerde, kon dat niet toleneren. Hoewel zijn termijn van regeren om was, haalde hij het „staatsstuk" uit, dat hij het Congres in een grondwetgevende vergadering liet omzetten en zichzelf een nieuwe termijn van regeren liet toekennen. In 1939 werd hij door een stroman, president Prado, opgevolgd.

Na de oorlog, nadat tijdens de oorlog president Prado al een enigszins verlicht bewind was gaan voeren, kwam Perú onder de invloed van democratischer stromingen. De A.P.R.A. kon aan de verkiezingen meedoen en behaalde met andere progressieve partijen (hoewel zwaar bestreden door de communisten) de meerderheid. President Bustamante y Rivero kreeg het toen niet gemakkelijk. De vertegenwoordigers der rechtse groepen in het parlement gingen in 1947 in staking en hij moest hierdoor bij decreet regeren.

Toen haalde de A.P.R.A. de weinig tactische streek uit, dat zij tegen de president, die door haar zelf werd gesteund, een marine-opstand in de haven El Callao organiseerde, welke werd onderdrukt.

Toen drie weken later waren het de rechtsen, wier opstand geleid door generaal Manuel Odria, wel gelukte. Bustamente kon aftreden en zocht, nadat hij drie maanden door de politie was achtervolgd, de wijk in de Colombiaanse legatie, waar hij naar het zich laat aanzien nog geruime tijd kan blijven. Het Internationale Hof van Justitie, dat de zaak beschouwde, verklaarde, dat Colombia geen recht had te beweren, dat Haya een politiek vluchteling was, of, zoals Perú beweert, wordt gezocht als een gewoon misdadiger, die aan een militaire opstand heeft deelgenomen."

Met dat al is er weinig rust in Perú. Een half jaar geleden moest er een opstand in Arequipa worden onderdrukt en het laatste woord over Haya de la Torre en zijn Apristas is nog niet gesproken.

MIDDEN- EN ZUIDAMERIKA

VIDELA PLEIT VOOR LATIJNS AMERIKA

Santiago de Chile. — Ter gelegenheid van de opening van de twaalfde bijeenkomst van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties, die in Santiago wordt gehouden, heeft de Chileense president Videla een rede uitgesproken, waarin hij verzocht om een nieuwe economische politiek van de organen der Verenigde Naties ten aanzien van de onontwikkelde landen in Latijns-Amerika. Hij verklaarde, dat de Wereldbank en andere organisaties voor de internationale economische ontwikkeling geen billijke politiek voeren ten aanzien van de landen van Latijns-Amerika. Deze landen hopen en verwachten dan ook, dat de Economische en Sociale Raad hierin verandering zal brengen, zo zei hij.

Aan de bijeenkomst wordt deelgenomen door gedelegeerden van 17 landen, waaronder de Sovjet-Unie, Polen en Tsjechoslowakije.

SCHULDIG BEVONDEN

San Juan. — Pedro Albizu Campos, de voorzitter van de nationalistische partij van Puerto Rico, is schuldig bevonden aan poging tot moord op een politieagent tijdens een vuurgevecht met de politie op 30 October, toen de opstand begon.

Doris Torresola, een zuster van Griselio Torresola, die bij een vuurgevecht met de bewakers van Blair House in Washington gedood werd, toen Portorikeinse nationalisten het vorig jaar trachtten president Truman te vermoorden, werd vrijgesproken.

De binnenstad is wel ten zeerste verfraaid door het nieuwe winkelpand van El Cristal aan De Ruyterkade. Vooral des avonds maakt de prachtig verlichte zaak een grandiose indruk.

OUD-REVOLUTIONAIR NAAR KOREA

Buenos Aires. — Generaal Rafael Franco, oud-president van Paraguay en leider van de Febrerista-beweging in de vijf maanden geduurd hebbende burgeroorlog in Paraguay in 1947, heeft zich opgegeven als vrijwilliger voor dienst in Korea, zo luiden berichten uit Montevideo. De oud-president, die thans in ballingschap in Uruguay leeft, heeft een brief geschreven aan de ambassade der Verenigde Staten in Montevideo.

NEDERLAND

FOKKER-VLIEGTUIG

Amsterdam. — Naar het A.N.P. verneemt, ligt het in de bedoeling van de Fokker Fabrieken om op de grote internationale luchtvaarttentoonstelling in Parijs, die van 15 Juni tot 1 Juli zal worden gehouden, het nieuwste Fokker-product, de S-14 te exposeren.

De S-14 is een twee-persoons opleidingsvliegtuig met straalvoortstuwing.

Aan de grote vliegdemonstratie te Parijs, die op 1 Juli, de sluitingsdag van de tentoonstelling wordt gehouden, zal Fokker met de Fokker S-11 en S-13 deelnemen.

BOKAAL VAN DANKBAARHEID.

Putten — Te Ladelund werden, zoals bekend, tijdens de tweede wereldoorlog 105 burgers van Putten (Gelderland) begraven. Zij waren als slachtoffers van razzia's op 1 October 1944 in een concentratie-kamp om het leven gekomen. Dank zij de goede zorgen van de Evangelisch-Lutherse predikant pastoor Johannes Meyer werden zij op het kerkhof der Evangelisch-Lutherse gemeente ter aarde besteld. Het vorig jaar werd door nabestaanden een bedevaart naar Ladelund ondernomen. Zij vonden de graven van hun dierbaren goed verzorgd. Als uiting van haar dankbaarheid zal de gemeente Putten nu een cristallen bokaal schenken aan de Evangelisch-Lutherse gemeente te Ladelund. Op deze bokaal zullen gravures worden aangebracht van de Nederlands Hervormde kerk te Putten en van de Evangelisch-Lutherse kerk te Ladelund.

„GEEN BEROEP".

's-Gravenhage — De advocaat van het Bureau Zuid-Molukken alhier, mr K. van Rijckevorsel, heeft verklaard, dat er geen beroep zal worden aangetekend tegen het vonnis van de Amsterdamse rechtbank in het geding tussen de Zuid-Molukken en de Koninklijke Paketvaart Maatschappij. Dit besluit werd genomen op grond van de overweging, dat beoordeling van een mogelijke verkeerde toepassing van het internationale recht — het punt, waarop de verklaring van het hof, dat het niet bevoegd is om van de zaak kennis te nemen, gebaseerd was — niet een zaak is voor het gerechtshof, ingeval beroep werd aangetekend. Binnenkort zal een nieuwe zaak, op een andere basis dan de thans geëindigde, tegen de K.P.M. worden aanhangig gemaakt, zo verklaarde mr Van Rijckevorsel.

HOLLAND FESTIVAL.

Het ligt in het voornemen ter gelegenheid van het Holland-Festival 1951 te Scheveningen in het circusgebouw een voorstelling te geven van de Griekse tragedie Euripedes „Iphigeneia", waarin de bekende actirie Ank van der Moer de titelrol zal uitbeelden. Deze voorstelling zal staan onder regie van Johan de Meester. Voorts is bekend, dat tijdens het Festival het Residentie-orkest zal worden geleid door Antal Dorati. Het Holland Festival 1951 zal op 14 Juni a.s. officieel geopend worden tijdens een door de gemeente 's-Gravenhage aangeboden avond in de Trèveszaal van het Haagse Binnenhof. Wij vernemen ook, dat de Nederlandse Opera „Janufa" van Janacek zal brengen.

TER KENNISMAKING

Amsterdam. — Om kennis te maken met de luchtverbinding New York-Frankfort-München heeft de KLM een groep Amerikaanse auteurs en journalisten uitgenodigd voor een trip naar Duitsland. Na een verblijf van vier dagen in Frankfort en München is dit gezelschap in Nederland aangekomen. Het heeft den Haag, Rotterdam, Utrecht, alsmede enige kleine plaatsjes aan de rand van de Veluwe bezocht en heeft in het Victoria-hotel te Amsterdam de Amsterdamse pers ontmoet.

Onder de Amerikaanse gasten, die allen in mindere of meerdere mate bekendheid hebben gekregen door reisverhalen, bevinden zich Horace Sutton, wiens pennevruchten verschijnen in „Esquire" en „Cue", E. Zeltner van de New York „Daily Mirror", mrs Mary Parker, die reisverhalen schrijft voor het Amerikaanse maandblad „Mademoiselle", miss Kazin van de „Harper Bazar", mr Stoll van het in New York verschijnende Duitse blad „Abendpost" en prof. Gleiss van de Washington University, waaraan hij geschiedenis doceert. De laatste was thans niet in Amsterdam aanwezig, aangezien hij voor een tweede bezoek terug is gekeerd naar Duitsland.

De groep werd begeleid door miss E. Nolan, een Amerikaanse, die in New York als public relation officer voor de KLM optreedt.

Horace Sutton, van wiens hand verschillende boeken met reisverhalen over tochten in Frankrijk, Zwitserland, Italië en Canada zijn verschenen (de zgn. foot loose-serie), hoopt het volgende jaar een deel aan Nederland te wijden.

Suriname

STUWDAM IN SURINAME-RIVIER.

Paramaribo — Voor plaatselijke waarnemingen en besprekingen is in Paramaribo aangekomen prof. Blommenstein. Dit bezoek houdt verband met het plan een stuwdam te bouwen in de Suriname-rivier.

BINNENLANDSE LUCHTLIJN.

Paramaribo — De heer L. Jagers, havencommandeur van het vliegveld Ypenburg bij Den Haag, maakt op het ogenblik in Suriname een studie van de mogelijkheid van exploitatie van een binnenlandse luchtlijn aldaar.

Naar het A.N.P. in Den Haag verneemt, is de heer Jagers om particuliere redenen Donderdag voor korte [illegible] naar Nederland vertrokken, waarna hij weer naar Suriname zal terugkeren.

SURINAAMSE ZANGERES TE AMSTERDAM

Amsterdam — Deze dagen waren in het gebouw van de Stichting voor de culturele samenwerking tussen Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen te Amsterdam talrijke [illegible] te luisteren [illegible] Suriname [illegible] A. Burke en [illegible] E. Fairi. [illegible] prof. dr. [illegible] een causerie [illegible] „De West-Indiër en de [illegible]". Mej. Burke bracht [illegible] ten gehore van Haydn, Schubert en Van Beethoven en na de [illegible] ook enkele Negro spirituals. [illegible] speelde enkele werken van Chopin, Debussy en De Falla. Na het muzikale gedeelte van het programma bezichtigden de aanwezigen de tentoonstelling van aquarellen en tekeningen, vervaardigd door de Surinaamse arts J. A. Philipszoon. De expositie zal enige tijd in het gebouw van de stichting blijven. Daarna gaat zij naar Suriname.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

Op de verjaardag van het huwelijk denkt men nog eens terug aan het sacrament, dat men op de trouwdag ontvangen heeft en dat men thans nog ronddraagt in het hart en nog zal blijven dragen, zolang beide echtgenoten hier op aarde leven.

Evenals het allerheiligst sacrament des Altaars tot stand komt door de woorden van de Consecratie en daarna als sacrament blijft bestaan, zolang de gedaanten van brood en wijn aanwezig zijn, zo komt het heilig sacrament van het huwelijk tot stand door de toestemming van bruid en bruidegom, die zij te kennen geven door de woorden: „Ja, ik wil" en dat sacrament blijft bestaan, zolang de twee gehuwden leven.

Viert u de verjaardag van uw huwelijk, dan herdenkt u het feit, dat u sinds de trouwdag zoveel jaren de dragers zijt van het sacrament van het Huwelijk. Dit sacrament geeft u — bij de vermeerdering van de heiligmakende genade — grote gaven en genaden.

Zocht u van nature reeds naar elkanders goede eigenschappen in de dagen van verkering, vond u behagen in elkander en sloot u de ogen voor elkanders fouten, het sacrament van het Huwelijk maakte, dat de mooie beleving van het huwelijk niet beperkt bleef tot de wittebroodsweken; het sacrament kwam de menselijke natuur ter hulp.

Het sacrament verlicht ons verstand om duidelijk te kunnen inzien, wat de lieve vrede en de trouwe liefde tot elkander kan bevorderen.

Maar met alleen inzien wat nodig, nuttig of gewenst is, komt men geen stap verder; men moet ook willen. En daarom zal het sacrament van het Huwelijk ook de wil bewegen om het juiste inzicht te volgen, daarvoor offers over te hebben en daarin te volharden. Het gemoed zal daarvan de genietingen ondervinden en getroost worden bij alle wederwaardigheden in het huwelijksleven. Het sacrament van het Huwelijk geeft een schuldbekentenis van God aan de gehuwden, waarin verklaard wordt, dat zij een recht hebben op hulp om in alle omstandigheden de plichten van de huwelijkse staat naar behoren te vervullen.

Huwelijksfeest

Wanneer men zich op de verjaardag van het huwelijk bezint en met voldoening kan getuigen, dat het goed blijft gaan tussen u beiden, dat ge de kracht bezit om elkanders gebreken te verdragen en met een trouwe liefde elkander te bejegenen, met een liefde, die tot de grootste persoonlijke offers in staat is, dan zijn de grote gaven van het sacrament aan u niet voor niets geschonken; zij hebben u krachtig geholpen. Weest daarom dankbaar voor het ontvangen sacrament, dat tot de dag van vandaag voortdurend in u gewerkt heeft. Dit Sacrament heeft u geholpen om uw huwelijksleven een goed-gelijkende uitbeelding te doen zijn van het liefdeleven tussen Christus en de H. Kerk.

Ge hebt het al zo dikwijls gehoord: uw huwelijk moet een trouwe weergave, een goed gelijkend portret zijn van het heilig huwelijk, dat bestaat tussen Christus en de Kerk.

De H. Kerk ontstond uit de zijde van Christus, toen Hij in doodslaap was op het kruis. De vrouw ontstond uit de zijde van de man, toen hij sliep in het paradijs.

Christus is het hoofd der Kerk; Hij leidt haar, bestuurt haar. De man is het hoofd der vrouw; hij geeft haar leiding. De band tussen Christus en de Kerk is onverbreekbaar; zo ook de huwelijksband tussen man en vrouw.

DIT IS GEEN RODE KOE — daar is zij te vreedzaam voor en bovendien: ze geeft melk en dat is beter dan loze propaganda. Tot melkemmer dient de altijd practische stalen helm. De mannen zijn James R. Deal Jr. (links) van Madesonville, Indiana, en Ardent Lawrence van Indianapolis. Maar het meevallertje verzuurde al gauw, want de medische officier verbood hen de melk te drinken, omdat ze besmet zou kunnen zijn (met rode propaganda, ongetwijfeld).

Ontwerp tot wijziging van cassatie- rechtspraak ingediend.

Niet de „Wét", maar het recht zal de basis zijn

's-Gravenhage. — Bij de Tweede Kamer is een wetsontwerp ingediend tot wijziging van de cassatie-rechtspraak. Als dit ontwerp tot wet wordt verheven, zal de bevoegdheid van de Hoge Raad aanzienlijk worden uitgebreid.

De grondslag van onze cassatie-rechtspraak is het streven naar rechtseenheid en rechtszekerheid. De taak van de Hoge Raad in deze is echter beperkt tot vernietiging wegens verkeerde toepassing of schending van de wet. In het onderhavige ontwerp wil men de term „wet" vervangen door „recht". Dit betekent, dat de Hoge Raad voortaan ook regels van gewoonterecht en regels, die buiten de wet om gevonden moeten worden (bijvoorbeeld bij het internationaal privaatrecht).

Het wetsontwerp heeft zich gehouden aan het advies van de Hoge Raad inzake het rapport van de commissie-Dorhout Mees. Dit rapport wilde het voorgeschreven zien, dat ieder vonnis redelijk gemotiveerd moet zijn, zodat de Hoge Raad in veel meer gevallen dan thans tot vernietiging bevoegd zou zijn. De Hoge Raad achtte dit voorstel wegens de vage omschrijving van zijn bevoegdheid niet geschikt om wet te worden.

Volgens het ontwerp zal beroep in cassatie ook mogelijk zijn „wegens onjuiste uitleg van reglementen, statuten en standaardbedingen, voor zover zij bestemd zijn rechtsverhoudingen te regelen van een aantal bij de vaststelling niet bepaaldelijk aangewezen personen". Hieronder vallen ook kerkelijke reglementen, waarop in de jongste tijd sterk de nadruk is gevallen.

Een strijdvraag is, of schending van buitenland recht grond voor cassatie behoort te zijn. De minister meent, dat de wet een tussen-standpunt moet aanvaarden, medebrengende, dat cassatie wegens schending van vreemd recht in beginsel mogelijk is, doch dat vernietiging alleen kan volgen, als de Hoge Raad zonder nadere bewijslevering bestaan en inhoud van het vreemde recht met voldoende zekerheid vermag vast te stellen.

Het ontwerp voert voorts het instituut in van de sprongsgewijze cassatie, die ook in de Duitse en Italiaanse wetgeving te vinden is.

Het komt niet geven t voor de normale termijn van cassatie, die thans drie maanden bedraagt, te verkorten. Een uitzondering wil het ontwerp maken voor zaken van echtscheiding en scheiding van tafel en bed. Gelet op de eenvoudige aard van de in dit soort zaken spelende rechtsvragen, levert hier een termijn van zes weken geen bezwaar op

In de gang der procedure worden geen wezenlijke veranderingen voorgesteld. De nieuwe regeling, welke geheel in het wetboek is opgenomen, stelt voorop, dat in de regel de Hoge Raad het geding zelf afdoet, doch kent twee gevallen, waarin verwijzing kan of moet plaats hebben. Indien de feiten, waarvan de uiteindelijke beslissing afhangt, niet vast staan, zal in het algemeen aan verwijzing niet te ontkomen zijn, doch de mogelijkheid wordt nu geopend, dat de Hoge Raad in zeer bijzondere gevallen zelf beslist, namelijk indien het een punt van onderschikt belang betreft, waarover de Hoge Raad op grond van de stukken van het geding een beslissing kan geven.

EEN PRACTISCH BOEKWERK

Mr. H. L. Smitt. Enige wenken voor den onervaren verslaggever in rechtszaken en in het algemeen, voor de op dit gebied iets willende nietsweetenden. Amsterdam. Meulenhoff 1950 (16 blz.).

Het is een algemeen bekend feit, dat de verslagen van rechtszittingen in de dagbladpers doorgaans buitengewoon gebrekkig zijn, zo zelfs, dat schrijver dezer aankondiging ze principieel nimmer leest omdat het beter is, geen indruk van een rechtszaak te hebben dan een verkeerde. Deels kunnen de verslaggevers dit niet helpen, want het is onmogelijk om een langdurende zaak kort en juist te „verslaan" (vooral als men het dossier niet kent) en bovendien zijn soms de verslaggevers zo gezeten, dat zij misschien wel de president, maar niet de verdachten en getuigen kunnen verstaan. Maar anderdeels ligt de gebrekkigheid ook zeer vaak bij de verslaggevers, die te weinig van de rechtsbedeling en het recht afweet, die eis en vonnis niet goed onderscheidt, vrijspraak, ontslag van rechtsvervolging en onbevoegdverklaring niet,, ontzegging en niet-ontvankelijkverklaring enzovoorts. Mr. Smitt schreef zijn **opusculum** om althans wat dit laatste aangaat verbetering te brengen. Moge het boekje op alle redactiebureaux verschijnen en er geen verslaggevers naar de zitting gestuurd worden, zonder eerst door een dergelijk examen bewezen te hebben, dat zij het kennen.

Prof. Mr. J. C. van Oven.

HONDENHUWELIJK — Het laatste op het gebied van huwelijken in Hollywood was de bruiloft van Jerry (rechts) met Bobo, die de titel „Honden-koningin" twee Franse poedels. De bruid, d draagt, droeg een tule sluier en een tiara, die de laatste snufjes op het gebied van hondenjuwelen bevatte. De bruidegom had zijn derby hoed zwierig op één oog gezet. Het jonge paar had geen commentaar op de veelvuldige Hollywood-echtscheidingen in Reno.

AAN GODS ZEGEN IS ALLES GELEGEN — Ook de goede [illegible] slag van de jacht. Daarom zegent de dorpspastoor van Avon in Frankrijk ter ere van de patroon der jagers, de H. Hubertus, de jachthonden, terwijl de jagers er omheen staan. Op de voorgrond [illegible] at de hondendrijver.

INDONESIE

RUSTIG INDONESIE.

Djakarta — Een bende van ongever 500 man heeeft Zondagavond vijfmaal achter elkaar Tasikmalaja aangevallen. Bij een hevig gevecht tussen de bende en de politie, die versterkt was door militairen, werden één politieman en één soldaat gedood. Een politieman wordt vermist. De bende, die gekleed was in uniform, viel het ziekenhuis aan, waar zij twee employé's doodde en zich uit de voeten maakte met een grote hoeveelheid medicamenten.

MOLUKKEN-LEED

's-Gravenhage. — Het Bureau Zuid Molukken deelt mede, dat de algemene vertegenwoordiger van de Zuid Molukken, dr. J. P. Nikijuluw, uit zijn functie is ontheven wegens een meningsverschil inzake de toekomstige politieke status van de Zuid-Molukken. Dr. Nikijuluw staat autonomie voor binnen het staatsverband van de Republik Indonesia, terwijl de regering van de Zuid-Molukken een volledig souvereine status wenst. De heren Kayadoe en Te[illegible] die met dr. Nikijuluw het bestuur van het Bureau Zuid Molukken vormden, zijn met ingang van dezelfde datum uit hun functie ontheven. De heer Wairata, de vertegenwoordiger van de Ambonese burgers en militairen op Java, is thans voorzitter van het bestuur. Leden zijn de heren Patty en Kuhuwael.

Amerikaanse belangstelling.

's-Gravenhage. — „Het getij is voor Ambon gekeerd en vooral in Amerika bestaat er belangstelling voor de Republiek Zuid-Molukken" zo verklaarde de journalist Hazelhof Roelfzema gisteravond op een „Door de eeuwen trouw" belegde bijeenkomst alhier. Roelfzema, die pas een bezoek aan Ambon en New York heeft gebracht, zeide in Juli j.l door de stichting te zijn benaderd en te zijn verzocht namens de regering der Zuid-Molukken aan het Amerikaanse State Department militaire bases aan te bieden, nadat de Indonesische regering een Amerikaans verzoek om militaire bases had afgewezen. Spreker verklaarde, dat de Amerikaanse regering het aanbod „voor kennisneming had aangenomen", zodat men het aanvaard noch afgewezen heeft.

Wat betreft de toestand in de Zuid-Molukken zeide hij, dat de wettelijke positie van de Zuid-Molukse regering onlangs krachtens het vonnis van de Nederlandse rechtbank was erkend en dat de regering daarom het recht heeft wapens en munitie te kopen. Zodra de wapenvoorraden toereikend zijn „zal de strijd op grote schaal worden hervat".

STAKING GEEINDIGD.

Djakarta — De staking in de textielindustrie op West Java is geëindigd als gevolg van volledige overeenstemming met de werkgevers. De staking, die op 7 Februari begon, omvatte de textiel-industrie in Bandung en had betrekking op 100 fabrieken en 15.000 arbeiders. De arbeiders eisten een deel van de winst van de industrie en tijdens het conflict werden de materialen in de chemische baden achtergelaten en de schade als gevolg hiervan wordt geraamd op één millioen rupiahs.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

De Koopman van Venetie

—De „Young Vic Companen", die een tournee door Nederland gaat maken heeft „De Koopman van Venetie" van Shakespeare op het programma staan. De begeleidende muziek,die ontleend is aan Svarlati en bewerkt door Jany Strasser, zal door het Brabants Orkest worden gespeeld. De opnamen hiervoor werden dezer dagen in de E.L.A.-studio van Philips te Eindhoven gedaan.

Het orkest stond onder leiding van de Engelse dirigent van de Young Viv Companen, Harold Ingram.

Moeder van series

— Bij de familie Albers-van Nuland te Langenboom (N. Br.) is dezer dagen een tweeling geboren. Het was de derde tweeling die in het gezin zijn intree maakte. Bovendien werd enkele jaren geleden een drieling geboren. Met nog 2 andere kinderen telt het echtpaar nu 11 kinderen.

De dame was nerveus

— Toen dezer dagen tijdens de voorstelling van circus Strassburger in Carré te Amsterdam de Spaanse leeuwentemmer Dola zijn nummer bijna had beëindigd en hij zijn lievelingsleeuwin Simba als laatste de kooi wilde doen verlaten, viel de leeuwin, die in een enigszins nervieuze stemming verkeerde, de temmer aan en verwondde hem aan de linkerhand. D verwonding was echter niet van ernstige aard en het publiek bleef rustig, daar het dier dadelijk kalmeerde en de kooi gewillig verliet. De voorstelling kon normaal doorgang vinden. De leeuwentemmer kon zijn werk de volgende dag weer hervatten.

Hollands glorie

— De havenarbeiders van de kleine havenplaats Mawri hebben altijd gaarne Nederlandse schepen gelost, omdat zij dan een glaasje jenever kregen.

Deze Kapitein van de „Noordstad" hield zich Donderdag echter niet aan deze gewoonte en de havenarbeiders weigerden de lading aardappelen te lossen. Zij verklaarden, dat de rederij de kapitein opdracht gegeven had geen jenever te schenken, aldus Reuter.

"Dat water was veels te diep..."

— Dezer dagen trof de politie aan boord van een schip dat in de Merwehaven lag een Francaise aan, nl. de 52-jarige cuisiniere Aline C. Cazard uit Parijs.

Ze was met de trein naar Nederland gekomen en had vurige liefdesbrieven bij zich van een Amerikaan die haar trouwbeloften gedaan had, maar!!!!! de laatste tijd waren al haar brieven als onbestelbaar teruggekomen. Nu wilde ze hem in de Ver. Staten gaan zoeken. Ze zou in Rotterdam het ontbrekende geld voor de reis krijgen van een Deense zeeman, die binnen enkele dagen te Rotterdam zou arriveren. Ze had al een beginkapitaaltje bij zich te weten 70.000 franse francs en voorts nog tamelijk wat aan Belgisch, Nederlands, Amerikaans, Zweeds en Deens geld. Op alle denkbare en ondenkbare plaatsen had zij de bankbiljetten verborgen om de douane om de tuin te leiden. Zij heeft een dag lang onderdak gekregen bij de vreemdelingendienst maar haar is in Franse richting uitgeleide gedaan met de groeten aan Parijs.

Tin-vandaal

— Enige tijd geleden is op de tentoonstelling „Tin door de eeuwen" in het Prinsenhof te Delft ook de particuliere collectie van de Rotterdammer Guillot te zien geweest, welwillend door deze verzamelaar afgestaan. Toen de heer Guillot enige tijd na de sluiting van de expositie eens informeerde hoe het met het terugzenden zat, vernam hij, dat de directeur van het Prinsenhof, mr. Wijsenbeek de verzameling van meer dan 20 tinnen voorwerpen zelf per mand naar het museum Boymans had gebracht. Later kreeg de heer Guillot zijn collectie in diezelfde mand thuisbezorgd maar wie schetst zijn ontsteltenis, toen hij bemerkte, dat vele voorwerpen beschadigd waren, enkele zelfs vernield. Naar men ons mededeelde moeten er aanwijzingen zijn,dat hier van boos opzet sprake is en er wordt zelfs vermoed, dat men met zware ijzeren voorwerpen het antiek heeft bewerkt. Alle voorwerpen waren weliswaar verzekerd — de schade moet enige duizenden guldens bedragen — maar in feite is de toegebrachte schade onherstelbaar. Men staat voor een raadsel en vraagt zich af welke motieven de vandaal tot deze daad gebracht kunnen hebben.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

Er komen prachtige bedragen van de kaperij binnen. Het hof speelt er mooi weer aan. Het verdampt als water. Het verdwijnt als sneeuw voor de zon. Die flessentrekkers van de roi-soleil weten er wel raad mee. Maar vertel het niet hardop. Hun arm reikt ver."

„En jij waagt maanden achter elkaar je leven voor hen."

„Nu vergis je je, Josefje. Ik dien op mijn manier het land, de koning, en ik kàn nu eenmaal niet anders. Ik houd van dat bedrijf. Ik ben er om zo te zeggen mee getrouwd."

„O, ben je daarmee getrouwd."

„Precies. Er zijn nu eenmaal van die zotten."

„Dan hoop ik, dat je nooit berouw zult hebben van je keus."

V. OP WEG NAAR DE ROEM

Reeds in Februari van het nieuwe jaar werd hij ongedurig. Nantes kon hem niet meer houden. Zijn moeder merkte het wel en toen hij haar op een morgen zei: „Ik ga weer eens kijken, hoe Malo er uitziet," begreep ze, dat ze hem vooreerst niet meer terug zou zien. De zomercampagne der kaper stand voor de deur. Zo ving ieder zijn visje, de man met het netje achter de palissaden in de Loire, en de kapers zouden hun netten achter Ierland spannen en wachten, of er wat Brits zilver in wilde spartelen.

Dus naar St Malo, met voorraden en manschappen, met nieuwe moed ook. Het vorige jaar heb ik het er bij laten zitten, overlegde Cassard. Dit jaar zal beter worden.

Begin Maart koos hij zee. En al de eerste week had hij beet. De **May**, een Engelsman. Hij sparteide wat tegen, toen de haken in zijn boord klauwden, en hij niet meer loskomen kon. Maar al spoedig hoorde hij, waarom het die weergase kapitein op de kampanje te doen was. Die jonge kerel met zijn haviksneus en die donkere ogen diep in de kop, een groot pistool in de hand, riep: „Ik moet je schip niet hebben. Met Frankrijk is te praten. Waarom zou je dan vechten?"

En dan had de andere partij tussen twee kwaden te kiezen: een losgeld, of een gelost schip met eliende er van, namelijk een afgebroken reis. Een gratis sleeptochtje naar St Malo was al evenmin aantrekkelijk. En zo koos ook de **May** de minst kwade: een prijs van 200 pond sterling. Het was weer meegenomen, te weten voor de Nantenaar. Hij wenste de geplukte schipper nog netjes goede reis ook.

Wie kon op dit oorlogsbedrijf aanmerking maken! Was het geen eervol werk? Kaper, kaper, — het had de klank van een scheldnaam. Maar wat deed een schitterende maarschalk anders, wanneer hij een vesting, een stad genomen had? Over de brug, burgers! Betalen. Dat moet ik mijn soldaten ook. Geld, voorraden. En wat deden de illustre vorsten en plechtige gezantschappen aan de verdragstafel na een gewonnen oorlog? Betalen, heren! Een schatting, waarvoor het verloren volk jaren krom lag. Een kaper, althans Cassard van Nantes, deed in het klein, wat de vorsten in het groot deden. En met minder offers.

„Wrede man!" had José eens tegen hem gezegd. Ze moest het eens meemaken, hoe huiselijk bijna, hoe gemoedelijk het achter Ierland toeging. En dat in oorlogstijd. Het was een vorm van belasting-inning bij de vijand, die deze cijns dubbel en dik weer verhaalde op het arme Frankrijk in de Middellandse zee en elders. Toegegeven, dat er meer dan eenmaal bloed vloeide. Ook de worstelende vis aan de haak wondt zijn weke kaken. Maar dit was volgens onze kaperkapitein erg onverstandig van de vis.

Cassard hield zich aan zijn eigen strategie. Geen geknal en kabaal op zee, daarmee maakte je de doggen maar wakker en dan verknoeide je je kostbare tijd om je die krengen van het lijf te houden. Hij bekende, aan Albions oorlogsbodems het land te hebben. Aan een roemrijke ondergang hadden alleen de haaien wat. Neen, daarvoor was hij niet uitgestuurd. Natuurlijk beet je van je af, als de doggen je beten, maar het allerverstandigst was, uit hun vaarwater te blijven. Het werd hem een sport om liefst zonder vechten een schip buit te maken en het dan weer los te laten.

In één seizoen behaalde hij successen om te watertanden, voor een beroepskaper wel te verstaan! Het volgende scheepje was de **James.** En dat ging maar door, soms twee op een dag. Nog een **Expedition** kwam in zijn netten. Verder de **Douff**, de **Recovery**, de **Catherine**, de **Elizabeth**, de **Coronation** en zo voort. Er was klein goed onder, dat hij voor 50 pond sterling weer zwemmen liet, maar er waren ook knapen bij, waarvan hij 300 pond eiste. Het meeste plezier had hij van een kiel, die men per ongeluk zijn naam gegeven had de **Jacques en Arthur!** In die periode maakte hij de twintig vol. Een lief getal om nu weer eens op huis aan te gaan, zijn compagnons, de koning een goede dag te geven, en zijn eigen bankrekening te verzorgen.

Deze kruistocht heeft hij noodgedwongen eenmaal moeten onderbreken, toen hij achterna gezet werd door een zwaar bewapend Engelse fregat. Dit was gealarmeerd door de gedupeerde schippers, die Cassard toch zo schappelijk behandeld meende te hebben. Tijdens de jacht bleek, van hoeveel nut het was, je schip goed bezeild te houden.

De heilige Willem ging er vandoor met de Brit achter zich aan, gelijk Jacques op de kade van Nantes destijds de benen nam voor de wraakgierige matelot. Met zeilen, zeilen, dat de masten er van bogen, met alles wat op te zetten was. Een opwindende jacht, die Cassard won. Hij vluchtte de haven van Brest binnen.

Nááam kreeg hij. De Bretons spraken dat jaar: „Heb je gehoord, wat die Cassard van Nantes gelapt heeft? Twintig stuks, mijne heren! Twintig stuks!" En die verhalen gingen rond, en elk verhaal was weer schoner dan het vorige, verfraaid met Bretonse fantasterij. Er waren kapers en kapers, maar Jacques Cassard, zo jong als hij was, had de loef. Dat was nog eens wat anders dan de Duinkerker piraten vertoonden, die vanwege hun wreedheid even berucht als gehaat waren. Die smeten, na een schip veroverd te hebben, de weerloze schepelingen in zee, of spijkerden arme vissers aan hun dek en brachten dan hun schuit tot zinken. De Franse Kanaalvissers, al was het lang geleden, herinnerden het zich maar al te goed. Maar Cassard! — dat was een kaper met Bretonse ridderlijkheid, die wreedheden verafschuwde.

De compagnons wreven zich de handen. 1706 was een best jaar. De koning kreeg 20%, de rest was voor de reders, Cassard en zijn mannen. Als man in bonis kwam hij in zijn vaderstad, zijn roem was hem reeds vooruitgegaan. José verstilde er van, toen zij van 'n Loire-veerman 't geweldige nieuws vernam. De burgemeester kwam moeder Cassard complimenteren. „Een zoon om trots op te zijn madame!" Zij kreeg tranen in de ogen van aandoening en antwoordde slechts: „Ik ben dankbaar, dat hij gezond weergekeerd is. Nu heb ik hem weer een poosje bij me, die wildebras.

„Hij brengt het ver. Let maar eens op!" pochte de maire, of hij het voor het zeggen had.

„Daar ben ik ook weleens bang voor," zei de oprechte, eenvoudige vrouw peinzend.

„Bang? Waarvoor?"

„Voor zijn al te dapper hart."

Toen hij in Nantes aankwam, werd hij met gejuich door burgers en straatjeugd ontvangen. Hij lachte overmoedig en moest vele handen drukken. Omhelzingen van zijn moeder, zusters en uitbundige zwagers, er kwam geen eind aan dat welkom. Vertellen, vertellen moest hij. Groten en kleinen, neefjes en nichtjes, bestormden hun beroemde oom Jacques met vragen, maar hij wist niet, waar te beginnen en waar op te houden. Er was ook zoveel gebeurd, wat niet een paar woorden te vertellen was, zonder enige opwindende bijzonderheid! Dan keerde telkens de vraag: „En toen?"

Van zwemkampioene tot melaatsen-verpleegster

Marie Sharkey werd Zuster Mary Ambrose

Toen Marie Sharkey in 1933 als lid van de Canadese zwemploeg Australië bezocht om deel te nemen aan de Rijksspelen, besloot zij dezelfde tocht later over te doen.

Marie heeft haar plan uitgevoerd. Maar ditmaal niet om internationale beroemdheid als duikkampioene te zoeken.

Thans is zij onderweg naar de Noord Salomonseilanden als lid van de Congregatie der Missiezusters van Maria, om in de onlangs opgerichte melaatsinrichting te Tairuki melaatse inboorlingen te gaan verplegen.

Zij heeft haar kwieke sportkleding verwisseld voor het zuster habijt en nam de kloosternaam van Mary Ambrose aan.

Toen zij daar op het kantoor van de Pauselijke Missie Hulp Verenigingen naar gevraagd werd, herinnerde Zuster Ambrose zich, dat haar verlangen om Missie zuster te worden sterk werd aangewakkerd, toen zij op de Aorangi met de Canadese Rijksspelen ploeg naar Australië reisde. Onder de passagiers bevonden zich n.l. twee Zusters Maristen op weg naar de Salomons.

„Ik durfde niet al te best naar haar toe te gaan en naar haar werk te vragen", zei ze, „daarom schreef ik om inlichting over de orde. Ik kreeg een geillustreerd boekje toegezonden, en tot mijn verbazing waren de twee zusters, die er in afgebeeld stonden, mijn medereizigsters op de Aorangi.

Zuster Ambrose trad kort na haar terugkeer naar Canada in een klooster van de Maristen en begon na haar noviciaat haar verpleegstercursus.

Zij werd naar een leprozen inrichting op de West Indische eilanden gezonden en werkte daar drie jaar.

Zuster Ambrose sprak met geestdrift over de resultaten die door het gebruik van zekere sulpha geneesmiddelen bij de melaatsheid bereikt werden. In de laatste 12 maanden zo zei ze, werden meer dan 40 patienten uit de inrichting ontslagen, om naar hun familie terug te keren.

Zuster Ambrose is een van een groep van 7 zusters Maristen, die voor kort werden aangewezen voor de Missie in de Salomons. Een hunner is dokter; een ander pathologiste.

De Missie van de Maristen op de Salomons-eilanden werd in het begin van deze eeuw begonnen. Hoewel de oorlog zware verliezen had toegebracht, werden er in de laatste 5 jaar aanzienlijke vorderingen gemaakt.

De nieuwe Melaatsen inrichting te Tairuki zal een verlichting betekenen voor het grote Leprozen hospitaal te Figi, dat ook door Zusters Maristen bediend wordt.

Men hoopt, dat Tairuki in staat zal zijn, de verzorging van alle melaatse inboorlingen van de Salomonseilanden op zich te nemen.

„ZUURSTOKKEN"MODE — Sparky Kanold (links) en Carmen Garcia tonen op een hoeden-show in Chicago hoeden, die op zuurstokken geinspireerd zijn. De handtassen en de parapluie zijn daar om te bewijzen, dat het geen vergissing was.

Geheimen der Zeebodem

De kennis, die de vissers in hun hoofd hebben omtrent de zee en haar bewoners, is benijdenswaardig. Wat eraan ontbreekt is het systeem, de indeling. Verstonden zij de kunst hun parate kennis ordelijk op schrift te stellen, dan kon ik mijn pen wel neerleggen: en ik zou het ook doen.

DRIE GROEPEN VAN VISSEN.

Na herhaaldelijk met ben over de vissen gesproken te hebben is me gebleken, dat er toch wel énige orde in die kennis te bespeuren valt. Zo delen zij bijvoorbeeld de vissen in drie grote groepen in, naar gelang het gedeelte der zee, waarin ze zich ophouden.

De eerste groep is die der piscá afó, piscá di laman afó, of piscá di laman grandi, wat letterlijk betekent: Vissen van de verre zee, van de grote zee. Hiertoe worden alle vissen gerekend, die ver van de kust leven.

De tweede groep vormen de piscá di hundu, letterlijk de diepzeevissen. Daartoe behoren de vissen, die uitsluitend diep leven, zoals corá en djanpau.

De derde groep vormen de vissen van het ondiepe water, dus al wat leeft tussen kust en afgrond. Deze vissen bestuderen en fotograferen wij geregeld. De groep draagt de vreemde naam van piscá di awa secu: Droogwatervissen!

PAUL VAN VENLO.

NIEUWSKRUIMELS

— Max Kellner, de voormalige Sovjets beheerde Berlijnse spoorwegnet, is onlangs met uiterst geheime documenten naar West-Duitsland gevlucht, daar hij vreesde eenzelfde lot te zullen ondergaan als zijn voormalige chef, Willi Kreikmeyer, die in September werd ontslagen wegens „traagheid bij het invoeren van verbeteringen in het spoorwegstelsel".

— De voorzitters van 34 Zwitserse Rotary-Clubs hebben in verband met het jongste besluit van het Vatieaan, dat priesters verbood lid te worden van de Rotary beweging, verklaard, dat de beginselen van de Rotary geen vervanging van het geloof bieden en dat de Rotary geen geheime organisatie is.

— Op het vliegveld te Lyddav zijn in uit Frankrijk afkomstige worsten Zwitserse gouden horloges ontdekt ter waarde van 8000 Israelische ponden. Vier uit Parijs komende Israelische reizigers werden aangehouden. De politieagenten van het vliegveld geloven, dat een der aangehoudenen de leider is van een internationale bende, gespecialiseerd in het smokkelen van Zwitserse horloges.

— Het Amerikaanse communistische blad „Daily Worker" verklaarde dezer dagen, dat zijn bestaan wordt bedreigd door de afnemende circulatie. De dagelijkse oplage is thans minder dan 14.000

— De Oostduitse president, Wilhelm Pieck, heeft een bepaling uitgevaardigd, waarin hij zich bereid verklaart de peetoom te worden van ieder zesde kind van een Oostduitse moeder, gehuwd of ongehuwd. Ieder petekind van de president zal een spaarbankboekje met 100 Mark krijgen.

— Te Madrid is dezer dagen bekend gemaakt, dat Spanje en Iran gezanten zullen uitwisselen.

DE EERSTE DIE ZICH AANBOOD — Serg. John Martinez van Brooklyn, die in September jl. in Korea gewond werd, kijkt naar zijn bloeddonatie, die de Rode Kruis-verpleegster hem laat zien. Hij was de eerste om te reageren op een oproep van het Rode Kruis voor bloed voor het leger in Korea. „Ik kreeg zelf eens bloed aan het front", zeide hij, „en ik heb gezien hoe bloed het leven van de soldaten in Korea redde. Ik dacht er dus goed aan te doen hun mijn bloed terug te geven."

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Wanneer iemand vijandschap zoekt, vindt hij wel een aanleiding daartoe. Weet ge werkelijk niet wat de hoogmoed van Judith zo pijnlijk wondt? — Praatzieke tongen hebben haar overgebracht, wat weliswaar de mussen reeds telkens van de daken verkondigden, dat Philip Amberg bij Geertrui van de houtvester, bij u dus, tweemaal, ja drie keer een blauwtje gelopen heeft en dan enkel uit ergenis een vreemde, een niet-katholieke genomen heeft ...... Dat is het, wat ze u niet vergeven kan, Geertrui".

„Trots en hoogmoedig is haar manier van doen tegenover mij als tegen de anderen; dat ze jegens mij een bijzondere wrok koestert, geloof ik nooit".

Kaspar schudde bedenkelijk het grauwe hoofd.

„Van het begin af is zij u niet goed gezind geweest uit wrokkige jaloersheid, maar nu komt er nog iets anders bij .... De dood van haar kind heeft haar geheel van streek gebracht .... Weet ge, wat ze van u zegt?" Hij dempte zijn stem tot zacht gefluister. „Gij hebt er voor gezorgd, dat het kind in zijn krampen moest sterven. Ge zoudt het kind behekst hebben!"

De hele ontzetting over deze aanklacht sprak uit de ogen van Kaspar, als zag hij Geertrui reeds in de martelkamer en de brandstapel voor haar opgericht. Ook de weduwe werd doodsbleek en drukte beide handen op het hart.

„Behekst? Ik het kind behekst? Het arme wurm was reeds aan het sterven, toen men mij riep, en geheel verwrongen door de schrikkelijke stuipen. Volgaarne en blij ben ik naar Judith geijld, toen haar boodschap kwam. Ik was vol verlangen om haar goed te doen, haar vertrouwen te winnen, dat ze zou zien, dat we niets tegen haar hebben om wille van het andere geloof. Doch te laat kwam elke hulp voor het kind. Ik kon slechts zijn zieltje aan de heilige Engelen aanbevelen en het Kruisteken op zijn voorhoofd maken ...."

„Het Kruis hebt ge over het kind gemaakt! Geertrui weet ge dan niet, hoe de Ulmerin dat ten uwen nadele uitlegt? Een toverspreuk hebt ge over het kind gemompeld, zegt ze, en daaraan is het gestorven. Verschrik niet, Geertrui! Niemand gelooft die boze praat. Toch ben ik gekomen om u te waarschuwen en u mijn raad te geven toon de Lutherse predikanten een vriendelijk gezicht en ga 's-Zondags naar de preek, zoals anderen het moeten doen om zich de boeten en straf van het lijf te houden. In uw hart kunt ge toch geloven en in uw huis bidden wat ge wilt".

Geertrui hief het hoofd op om te antwoorden de oude echter wenkte naar de deur.

„Daar komen de meisjes! Houd vóór u, wat ik verteld heb. God behoede u, Geertrui!"

En weg strompelde Kaspar.

Door zijn woorden opgeschrikt, dacht de weduwe over de laatste weken na en plotseling viel haar in, hoe verschillende, die haar goedgezind waren, haar tot voorzichtigheid gemaand hadden.

Vooral de oude Pieter had haar meer dan eens gezegd: „Zonder je niet van de mensen af. Kom in de stad en houdt omgang met je vrienden opdat kwaadwillenden je afzondering niet uitleggen, alsof je iets te verbergen had."

Nu kregen de woorden van de oude vriend een diepe zin. Blijkbaar had hij ook van Judiths kwaadaardige gezegde gehoord en wilde haar waarschuwen. Bange vrees bekroop haar hart, maar ze herstelde zich weer spoedig door het vertrouwen op haar onschuld en op de schutse Gods.

Met onbewogen gezicht kon ze Marianne weer groeten bij het afscheid, toen deze de houtvesterswoning verliet. Agnes en Hendrik begeleidden de seeelkameraad tot aan de poort. Daar keerde Agnes terug en haastte zich weer naar moeder, Hendrik wilde er niet van afzien Marianne tot Pieters huis te vergezellen.

Kaspar, de poortwachter, die weer op zijn post was, keek hoofdschuddend het jonge paar na.

Wat valt Geertrui nu in, dat ze Henk met Marianne laat gaan. Een vreemde manier om een goedgemeende raad op te volgen. Wie niet geraden wil zijn, kan niet geholpen worden .... Het is werkelijk een mooi paar, die twee, en wat praat die jonge juffer vriendelijk met de jongen, dat is toch anders haar gewoonte niet. Ik zou Philip Ambergs gezicht wel eens willen zien, als hij van deze wandeling hoort!"

De volgende dagen wandelde Geertrui dikwijls door de poort in het stadje, niet omdat ze vreesde door haar afzondering verdacht te worden, maar omdat Hans Rieter ziek lag en haar hulp behoefde.

Wat vriendinnen en nichten aan nieuws de ziekenkamer binnenbrachten was niets goeds. Iedere week, ja elke dag bracht nieuwe gruwelen. Steeds meer heksen werden opgespoord en gevangen genomen. De gevangenissen werden niet leeg, het beulswerk rustte niet. De brandstapels rookten en aan elke brandstapel werd weer een nieuwe aangestoken, daar bij de veroordeelden onder aanwending van gruwelijke martelingen ijvering naar medeplichtigen gevorst werd.

Een woord, een ademtocht was voldoende om de verdenking op te wekken; toch ging Geertrui ongehinderd haar weg. Een hogere hand strekte zich beschuttend over haar uit, zodat geen van haar vijanden het waagde, de onzalige aanklacht te herhalen, die Judith in haar haat en wanhoop had uitgestoten.

IX. EEN MOORD.

Korter werden de dagen en steeds kleiner de bogen die de zon over de Wiesensteigerbergen beschrijft. Stiller werd het buiten in het woud en op het veld en steeds ook stiller in het stadje. Waren beul en rechter vermoeid van het bloedwerk der laatste maanden, — was het „duivelspak" tot de wortel uitgeroeid? Of was de stilte die zo schroomvallig begon te heersen, slechts de kalmte, die een hernieuwde storm vooraf ging.

De mensen herademden. Men waagde het weer 's avonds bij de walmende kienspaan te buurten en elkaar onder het draaien der spinnewielen ijselijke geschiedenissen te vertellen, waaraan waarlijk geen gebrek was.

De weefstoelen der talrijke linnewevers klapperden en de klosjes vlogen vlijtiger dan ooit. Het vlas, dat op de heuvels goed uitgevallen was, moest vergoeding bieden voor de door het onweer vernielde graanvruchten.

Zijn wagentje goed gevuld met balen linnen, was Philip Amberg naar de Martinus-markt te Ulm gereden en bij zijn terugkeer zou hij vele mooie stukken geld hebben voor hen, die hem hunne waren toevertrouwd hadden om ze te verkopen. Hij had er slag van, hoge prijzen te bedingen en gunde de arme man zijn zuur verdiende penningen. Velen zagen dan ook zijn thuiskomst met blijde verwachting tegemoet.

Doch Philip Amberg zou niet terugkomen.

Op een grauwe Novembermorgen liep door het stadje een schrikkelijke tijding: Buiten bij de grote linde, die voor het dorp Mühlhausen staat, dáár, waar het Ezelspad van de landweg afbuigt, had men 's morgens vroeg in de struiken, slecht verborgen aan de kant van de weg, het lijk van Amberg gevonden.

(Wordt vervolgd)

Trouw tot in de dood

In een dorp in de Zwitserse Alpen werd in een stormachtige Januarinacht aan de pastorie geklopt. De pastoor, die ziek te bed lag, werd uit zijn slaap opgeschrikt en ging naar de deur.

Een arme zieke houthakker in het gebergte voelde zijn einde naderen en smeekte om de laatste Heilige Sacramenten. De priester, ziek als hij was, kleedde zich haastig aan en begaf zich op weg, naar viel herhaalde malen in de sneeuw, en de oude koster, die hem vergezelde, had telkens de grootste moeite hem weer op de been te brengen. Eindelijk, na vijf uur tobben, kwamen zij aan de hut van de stervende, die, nadat hij van de laatste Heilige Sacramenten voorzien was, nog in bijzijn van den pastoor stierf.

De pastoor zelf was zo dodelijk vermoeid, dat hij niet in staat was de terugtocht te aanvaarden. Hij strekte zich op de grond uit en nog geen uur later blies ook hij de laatste adem uit, als offer van zijn plicht.

Wist je dat ?

ZEEPBELLEN BLAZEN.

Alle kinderen houden van bellen blazen en doen dat het liefst in de zon buiten. Men heeft daarvoor niets anders nodig dan een kom met zeepsop en een pijp of gespleten rietje.

Grote mensen hebben ook wel eens bellen geblazen, om de kleuren en andere verschijnselen waar te nemen.

De beroemde Newton, de natuurkundige, heeft zich daarmee veel bezig gehouden. De bellen hebben echter een zeer korte levensduur. Ze duren langer als men ze onder een grote stolp opvangt; men ziet dan de verschillende kleuren van de regenboog van boven naar beneden afvloeien, totdat zich eindelijk boven op een zwart punt vormt en de bel uiteen barst. Men kan de bellen nog langer onder een glas bewaren, wanneer men op de volgende wijze te werk gaat:

Men lost in een flesje een beetje zeep op in regenwater door het matig en langzaam te verwarmen, totdat het kookt. Dit kan men ook doen, door om de hals van het flesje een touwtje te binden en het in een ketel water, die op het vuur staat, te houden. Begint het water te koken, dan haalt men het flesje op, dat slechts voor een vierde gevuld is, en sluit het met een kurk goed dicht. Boven op legt men een lak om het indringen van lucht te voorkomen.

Door het flesje nu enkel te schudden, maakt men reeds mooie bellen, die dagen lang goed blijven.

Hoe is die ?

SCHOTEN GEEN BOKKEN.

Twee heren uit de stad waren op bezoek bij een boswachter en zeiden, dat ze graag eens zouden gaan jagen. De boswachter gaf hun geweren met patronen en twee jachthonden mee. De heren togen op weg en sloegen verwoed aan het schieten.

Na een half uurtje werd het stil en daar waren de heren terug.

„Zo", zei de boswachter, „jullie bent vlug terug. Kom je om meer patronen?"

„Nee", zeiden de heren, „we komen om meer honden".

ETEN.

Bobby is bij Oom en Tante gelogeerd en die zijn nogal aan de zuinige kant. Na het eten zegt Tante:

„Zo, Bobby, en nu wilde jij zeker naar boven gaan, om te spelen?"

„Nee Tante", zegt Bobby, „ik wilde naar huis gaan".

„Naar huis gaan? en wat moet je daar doen?"

„Eten Tante", zei Bobby.

Ruperts Elfenbel.

RUPERT

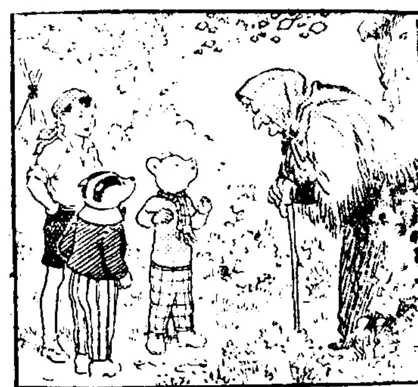
9. Deze ontdekking maakt Rollo zeer opgewonden. „Ik zal het meteen aan Grootmoe vragen", roept hij uit, terwijl hij van de steen springt en wegholt. Rupert en Dirk gaan met hem mee.

Aan de rand van het bos gekomen, zien ze al gauw de oude vrouw staan steunend op haar stokje, staat zij aandachtig te kijken naar de rookwolken, die van achter een heuvel opstijgen. Haar lippen bewegen zich langzaam en het schijnt, dat zij zich erg bezorgd maakt over wat ze ziet. „Wat kijkt ze ernstig!" zegt Rupert. „Denk je dat er iets vreselijks gebeuren gaat?" „Ik geloof, dat zelf zij niet weet, wat hier gaande is", fluistert Rollo.

10. Eindelijk keert de oude vrouw zich om en ziet Rupert en Dirk staan. Zwijgend kijkt ze hen aan tot Rupert vraagt: „Zoudt U ons ook kunnen zeggen wat dit allemaal te betekenen heeft? Waar komt al die rook vandaan?" Ze antwoordt niet onmiddellijk. Even blijft ze stil en dan klinkt het plechtig uit haar mond: „Er was eens een tijd, dat vuur en rook ons land bedreigden.

Er stonden veel plaatsen in brand, de vlammen sloegen wild om zich heen en alles werd vernield. Wie weet wat ons nu weer te wachten staat. Misschien zal hetzelfde weer gebeuren". „Wilt U daarmee zeggen, dat alles zal verbranden" vraagt Dirk zenuwachtig. Maar zijn vraag wordt niet beantwoord, want de oude vrouw gaat zwijgend naar haar woonwagen.

11. Ze volgen haar alle drie met kloppend hart. Als zij haar woonwagen bereikt heeft, keert het oudje zich om en kijkt de drie vriendjes aan. „Er gebeuren hier vreemde dingen in de grond. Het zou goed zijn, als iemand er naar toe ging, om te zien of er hulp nodig is. Het kan zijn, dat er groot gevaar dreigt. Ik ben er te oud voor en Rollo kan ik niet missen. Durven jullie het aan?" „Natuurlijk" zegt Rupert enthousiast. We willen U dolgraag helpen. Zegt U ons a.u.b. wanneer we moeten gaan en waar we naar toe moeten". De oude vrouw lacht tevreden over hun ijver.

12. Ze gaat haar woonwagen binnen en wenkt Rupert, om dichterbij te komen. In een wip is hij op het platje waar hij niet lang hoeft te wachten, want al gauw verschijnt Rollo's Grootje in de deur met een belletje in de hand. Ze geeft dit aan Rollo en zegt: „Hier heb je een Elfenbel, ik heb hem nog nooit aan een ander toevertrouwd, want hij is heel kostbaar. Je moet er mee gaan staan, waar de meeste rook is, bel dan een keer of twee, kijk goed wat er gebeurt en kom me vertellen, wat je hebt meegemaakt".

Dirk, die er bij staat, voelt zich niet erg op zijn gemak.

VOOR HET OOG OF VOOR DE MAAG?

Mevrouw: „Die schelvis bevalt me niet erg. Hij ziet er niets mooi uit".

Visvrouw: „Maar, Mevrouw, als U vis wilt hebben, die er mooi uitziet, waarom koopt U dan geen goudvis?"

RAAK.

„Was Uw vader een kruidenier?" vroeg een opschepperige jongeman aan een dichter.

„Ja, zeker", antwoordde de dichter.

„Waarom heeft hij U ook geen kruidenier gemaakt?"

„Dat zal ik U uitleggen. Maar mag ik U ook iets vragen? Was Uw vader een heer?"

„Natuurlijk", zei het deftige heerschap.

„Maar waarom heeft hij dat U dan ook niet gemaakt", vroeg de dichter.

Van de boekenplank.

Het Nederlandse Boek

door A. W. VOGELSANG

Hoewel het Nederlandse taalgebied bizonder klein is heeft de Nederlandse boekenproductie sedert de uitvinding van de boekdrukkunst reeds een bizondere betekenis gehad. Is dit voor een belangrijk deel toe te schrijven aan de gunstige geografische en sociale ligging, ook de geest van het volk, het volkskarakter mag bij de beschouwing van dit feit niet over het hoofd gezien worden. De uitgeverij in Nederland heeft steeds — vroeger echter meer dan thans — een internationaal cachet gehad. Vreemd is dat namen van uitgevers en drukkers uit die vroegere periode in het buitenland beter bekend zijn dan binnen de eigen landsgrenzen.

Wij willen ons hier echter beperken tot de huidige boekenproductie in Nederland. Wij hebben de beschikking over een statistiek welke verscheen in het Nieuwsblad voor de boekhandel, uitgegeven door de Vereniging ter bevordering van de belangen des boekhandels, en waaraan wij onderstaande cijfers voor een goed deel ontlenen.

Het totaal aan boeken dat van 1 Januari tot en met 31 December 1950 verscheen, was 6537 tegen 6743 over de zelfde periode 1949.

Er valt dus een teruggang te bespeuren van 206. Weliswaar is dit nog geen 3½%, maar dit cijfer bevreemdde ons. Bij een nadere beschouwing van deze en vorige statistieken immers kon men bespeuren, dat de verwachtingen redelijkerwijs eind November 1950 nog anders waren!

De teruggang begon namelijk pas in December j.l. Eind November was de totaalproductie 1950 5999 tegen 5872 in 1949. In December 1950 liep de boekenproductie over het jaar dus terug met 333 stuks; dat is 60 meer dan de helft van de gemiddelde maandelijkse productie.

Wellicht heeft men hier te doen met een van de reacties op het Koreaanse conflict. Dat dit eerste in December merkbaar werd vindt zijn oorzaak in in het feit, dat papier, drukkerij en binderij lang tevoren reeds gereserveerd en besproken wordt door de uitgever. Wij zijn dan ook benieuwd of deze teruggang zich zal handhaven. Bedroevend is het inmiddels niet: Het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittanië en Ierland, met zijn 50.000.000 inwoners had in 1950 een boekenproductie van 17.000. Daarbij slaat Nederland dus lang geen slecht figuur: met zijn 10.000.000 millioen inwoners, dus een vijfde van Engeland wist het meer dan eenderde van diens boekenproductie te halen en dat met een veel kleiner taalgebied dan het Engelse!

De Engelse uitgever staat evenals zijn Nederlandse collega voor grote moeilijkheden: papier kost vijf keer zoveel als voor de oorlog, het drukken en binden tweemaal zoveel. De prijzen van het Engelse boek zijn evenmin als die van het Nederlandse aangepast aan deze verhogingen. In Engeland hebben de uitgevers de toevlucht moeten nemen tot populaire boeken, waarvan een grote oplage kon verschijnen.

Is het boek duur?

Op zich is het al opmerkelijk, dat tot December 1950 nog steeds een zekere bloei te bespeuren was op de Nederlandse boekenmarkt. Ofschoon gedetailleerde gegevens ons niet direct ter beschikking staan, kunnen wij met zekerheid vaststellen, dat ook in Nederland de papierprijzen zeker viermaal zo hoog zijn als voor de oorlog. Alleen al sedert Januari 1950 zijn de drukkosten in Nederland met 100% gestegen. De drukprijzen liggen ongeveer 200% hoger dan voor de oorlog, de bindprijzen 125%. Alle exploitatiekosten zijn hoger geworden: huren, machines, lonen en salarissen, vrachtprijzen. En toch: naar verhouding van al deze prijsstijgingen is het Nederlandse boek goedkoop. De prijzen naderen momenteel slechts het dubbele van voor de oorlog. Het is dan ook uitsluitend door de duurte van de noodzakelijke levensbehoeften, dat het publiek geen of weinig geld te missen heeft voor een boek. „Het boek is duur" hoort men algemeen zeggen. Maar dit is niet juist. „Het boek is te duur voor de Nederlandse beurs" zou juister zijn. In de verhouding tot alle andere producten van de Nederlandse bodem is het boek echter goedkoop.

Het boek op Curaçao

Over het algemeen heeft de boekhandel op Curaçao te kampen met grotere moeilijkheden dan de boekhandel in Nederland. De belangstelling voor het goede boek is hier veel te kleiner dan in Nederland, waar de belangstelling bijzonder groot is. Daarentegen — en iedere Nederlandse boekverkoper watertandt bij de gedachte — is de koopkracht van het publiek op Curaçao veel groter. In de verhouding tot de andere prijzen op Curaçao is het Nederlandse boek bovendien goedkoop. Op zichzelf is dit een gevolg van het koersverschil. Al is de koers momenteel 505, voor het gemiddelde boek rekent de boekhandel op Curaçao als verkoopsprijs 60% van de Nederlandse verkoopsprijs. Ogenschijnlijk meent men hierin misschien iets onbillijks te zien: waartoe dient die extra opslag?

Laten wij vooropstellen, dat men hier overal genoegen neemt met de vastgestelde prijzen, en dat alleen aanmerkingen gemaakt werden op de boekprijzen. Maar dit is zeker geen rechtvaardiging. In onderling overleg mene boekwerken de prijs vasttussen de plaatselijke boekhandelaren echter werd voor algegesteld tegen deze koerswaarde. Hierbij werd in overweging genomen, dat de winstmarge op het boek veel lager is dan op elk ander artikel. Om op Curaçao de boekhandel lonend te maken — de belangstelling en de omzet is veel lager dan in Nederland — moet er dus wel enige compensatie zijn. In deze 60%-koers is bovendien de vrachtprijs reeds verrekend. De zendingen aan de boekhandel zijn verzekerd; de risico's van beschadiging etc. komen dus nooit ten laste van het publiek. Wanneer wij deze kosten aftrekken van het surplus dat op de Nederlandse verkoopprijs gesteld wordt, schiet er slechts een zeer gering gedeelte over. En dit mag men zeker niet beschouwen als een extrawinst! Want het risico van het in voorraad houden van boeken is niet gering. Ieder, die een eigen bibliotheek heeft, weet er van mee te praten, dat het boek aan sneller bederf onderhevig is in dit klimaat dan in Nederland. Het risico van het in voorraad houden van boeken is ook daarom groter, omdat de voorkeur van het publiek voor bepaalde boeken niet is vast te stellen zoals in Nederland. Over het algemeen kan men zeggen, dat het surplus op de prijs slechts een tegemoetkoming is in de veel grotere onkosten. Dat de prijs niet hoger gesteld, wordt vindt zijn oorzaak in het feit, dat de particulier dan zijn boeken rechtstreeks in Nederland zou gaan bestellen. Dit geschiedt momenteel toch al teveel en zonder gerechtvaardigde noodzaak of reden. Want de portokosten, die de particulier betaalt nadert in de meeste gevallen reeds de compensatievergoeding welke hij in de prijs van het boek op Curaçao betaalt. Daar komt bij, dat wanneer hij een boek koopt hij het voordeel heeft, het direct in zijn bezit te hebben. Hij bespaart zich moeite en, zoals gezegd, dikwijls geld; hij mag immers niet vergeten, dat hij in de particulier prijs van het boek moet berekenen de portokosten op het boek, maar ook de portokosten op de bestelling! Dit rechtstreeks-bestellen in Nederland heeft overigens geen enkel nut: via de boekhandel op Curaçao kan men veel voordeliger bestellen: de boekhandel brengt de kosten op de bestelling niet in rekening; het boek wordt tegen de geldende dagkoers berekent.

Men betaalt alleen — en dit is billijk — de portokosten op het boek. Dit wordt in Nederland ook berekent, wanneer men een boek speciaal voor iemand bestelt! Door rechtstreeks bij de Nederlandse uitgever te bestellen, berokkent men dus schade aan de plaatselijke boekhandel, die graag alle mogelijke service verleent. Men moet zèlfs de moeite van het bestellen. Men geeft daarbij extra voordelen aan de uitgever, die verplicht is de verkoopsprijs te handhaven en die daardoor dus de boekhandelskorting extra ontvangt!

Het peil van de goede boekhandel op Curaçao is niet veel minder dan die in Nederland: een uitzondering kan men maken voor speciale boekwerken, die men hier onmogelijk in voorraad kan houden, doordat de vraag hiernaar slechts zelden voorkomt. En ieder gewenst boek kan men via de boekhandel bestellen. Door zijn boeken dan ook te betrekken bij de plaatselijke boekhandel, kan men daadwerkelijk meewerken aan de vooruitgang op dit culturele gebied.

Wij hopen in dit artikel een voorlopige algemene indruk te hebben gegeven van het Nederlandse boek voor zover dit strikt zakelijk is in Nederland en Curaçao. Een beschouwing over de culturele taak en betekenis van het boek hopen wij een andermaal te kunnen geven. Mogen wij dit bereiken: dat de lezer het belang inziet van een levende plaatselijke boekhandel, waar de boekverkoper met open oog voor zijn culturele taak zakelijk in staat gesteld wordt zijn bedrijf uit te oefenen en uit te breiden.

Boeken, buskruit en de nieuwe tijd

Zo tegen het einde van de Middeleeuwen vond een monnik het buskruit uit en een leek — al wordt er nog over getwist welke — de kunst om boeken te drukken.

In deze tijd, nu men veel over samenwerking van geestelijken en leken spreekt, zit daar misschien een lichte waarschuwing in. Die monnik en die leek, de monnik, die zich met het stoffelijk en de leek, die zich met het geestelijk leven bemoeiden, maakten immers samen wat men de Nieuwe Tijd pleegt te noemen en als men die nieuwe tijd eens goed bekijkt, is men wel geneigd zich af te vragen of het wellicht niet beter ware geweest als die monnik en die leek bij hun leest gebleven waren.

Over het buskruit hoeven we niet te spreken. In rechtvaardige oorlogen heeft het zijn nut gehad, maar de eerste oorlogen zijn op het gebied van rechtvaardigheid meestal een tikje bedenkelijk. Over de boekdrukkunst kan men zeer veel zeggen, maar de tijd, waarin we leven, het vervolg op de Nieuwe Tijd, is er nu niet bepaald naar, om erg enthousiast te zijn over het geluk, dat de boekdrukkunst de beschaving in het geheel gebracht heeft. De boekdrukkunst is onmiddellijk na zijn ontdekking al haast evenzeer misbruikt als het buskruit. Dat is begrijpelijk. Dat zit ons helaas in het bloed. Adam greep naar de verkeerde appel en de mensen grijpen te vaak naar de verkeerde boeken. In het Paradijs waren talrijke goede en kostelijke appelen. En zo zijn er nu ook talrijke goede en kostelijke boeken. Men heeft uit nood werkelijk niet naar de verkeerde te grijpen. En hoe goed een goed boek is, welk een invloed het op de lezeres of lezer kan hebben, is niet licht te overschatten. Er zijn boeken, die de mensen van onheil tot onheil hebben gevoerd, er zijn er ook, die hen hebben opgeheven uit hun dwaling en hun sleur, die hen hebben vermaakt als weinig dingen in dit leven ons kunnen vermaken, de hun de ogen geopend hebben voor de schoonheid van dit leven ondanks alles.

Als we allen alleen maar goede boeken lazen en ze goed lazen, zodat we er naar handelden, was, na de nieuwe en de nieuwere, van de nieuwste tijd misschien nog iets te maken.

Kleren maken de man, maar boeken maken de mens

Het boek in de Samenleving

CONFLICT IN EEN VROUWENLEVEN

Onlangs heeft de Vlaamse boekschrijver Jean du Parc zich persoonlijk bij het Nederlandse publiek geintroduceerd. Wie van de aanwezigen bij die gelegenheid, noch nimmer een van zijn boeken gelezen had, zal geboeid geluisterd hebben en niet nagelaten hebben zijn werken ter hand te nemen. Dat de opkomst voor deze kennismaking betrekkelijk groot was voor een dergelijke gelegenheid bewijst trouwens, dat hij zich als schrijver reeds een goede naam heeft verworven. Zijn boeken zijn prettig leesbaar; op zichzelf is dit een verdienste, al mag dit geen criterium zijn voor een bespreking. Wat ons in zijn boeken vooral aantrekt en aanspreekt is de bijzondere behandeling van zijn onderwerpen: juist naar de inhoud zijn zijn boeken van een verantwoord gehalte. Nu zijn boeken ook op Curaçao verkrijgbaar zijn lijkt het ons van belang enige aandacht aan zijn werk te besteden. Opmerkelijk is, dat zijn drie voornaamste boeken, welke hij ons ter kennismaking aanbood, eenzelfde thema hebben. Overigens spelen ze elk in een ander millieu, met andere personen. Het is een thema, dat in veel boeken behandeld is: het conflict in een vrouwenleven. Hier heeft hij drie verschillende conflicten behandeld. In het eerste boek van deze roman-cycles **Christine Lafontaine** wordt ons de strijd geschilderd van een vrouw om haar huwelijkstrouw in een tijd, waarin de huwelijkstrouw door velen als aanvechtbaar beschouwd wordt, terwijl haar bovendien een echtscheiding wordt opgedrongen. Als zodanig is dit werk van een kostbare inhoud: aangrijpend en waar. In MARILOU trekt een ander probleem de aandacht: een vitaal jong meisje wordt in haar puberteitsjaren van al het goede en edele weggetrokken. In haar val ligt de tragische bekoring besloten van ieder menselijke nederlaag; toch weet Marilou de duivel om de tuin te leiden en al vermoedt zelfs haar biechtvader in haar geen reinheid meer, uiteindelijk, na een felle en zware strijd komt Marilou te voorschijn, gelouterd en gezuiverd, verrijkt door een lijden, dat diep gevoeld is.

In MEVROUW PILATUS voert de schrijver ons ver terug, naar de tijd van Jezus die voor zijn rechter werd gebracht. Rondom het lijdensverhaal heeft du Parc een fantasie geweven. Dit is een zeer gevaarlijke onderneming. Zulk een verheven onderwerp behandelen is op zichzelf reeds niet eenvoudig. Wanneer men daar bovendien een verhaal omheen fantaseert is het gevaar onwaarachtig te worden bijzonder groot, om van andere gevaren niet te spreken. Maar du Parc is er in geslaagd om dit boek vrij te houden van elke sensatie. Zijn fantasie moge dan afwijken van de werkelijkheid, de geest van zijn boek doet de geest van het werkelijk gebeurde geen geweld aan.

Nergens wordt de zuiverheid van het gebeuren aangetast. De dingen worden ons beschreven vanuit de gemoedsgesteldheid en de denkwijze van Mevrouw Pilatus die zich gesteld ziet voor het probleem van de gerechtigheid.

Dit zijn de drie boeken, de drie problemen: trouw, zuiverheid en gerechtigheid. In alle drie boeken de strijd tussen goed en kwaad. Een telkens wisselend decor, een telkens ander millieu maar steeds het oude conflict. Daarom zullen deze boeken een blijvende waarde hebben. De tijden veranderen wel, maar het conflict dat de mensen steeds door bezig heeft gehouden en bezig zal blijven houden: de strijd tussen goed en kwaad verandert niet.

We kunnen deze boeken van harte aanbevelen: Marilou voorbehouden aan volwassen-lezers. De boeken zijn aantrekkelijk uitgegeven door **P. Vink, Antwerpen-Amsterdam,** in geheel linnen band op klock formaat. De prijs is zeer redelijk.

Vgls.

FOCUS.

Vertraging in de zeepost bezorgde ons vanmorgen nummer 1 (6 Januari) van het fotomaandblad „Focus". Het nieuwe jaar wordt ingezet, alles ademt naar vernieuwing, ook de Focusredactie heeft tal van ideeën op stapel staan, die dit jaar verwezenlijkt zullen worden. De redactie vraagt — zo lezen wij — ook bijdragen van haar lezers. Welnu, wij hopen dat we nu eens wat van het wel een wee der talrijke schare fotoliefhebbers, die Curaçao telt, wat kunnen lezen. Er wordt hier druk gefotografeerd, bij speciale gelegenheden zien we meer fotografen dan autoriteiten en dat wil voor Curaçao toch wel wat zeggen.

Wat nummer een betreft, de start is uitstekend de bekende rubrieken zijn er weer, leerzaam en instructief, „Projectie in de huiskamer" is een artikel, dat voor de Curaçaose projectoren bezitters van belang is.

Bij *J. M. Meulenhoff* is verschenen „Kunstlicht en Fotografie", 350 pagina's kunstdruk, formaat 18 x 28 c.m. met 180 figuren en foto's. Over de inhoud van het boek kunnen we verder niets zeggen, daar dit boek hier nog niet verkrijgbaar is. We hopen er op terug te kunnen komen, doch kunnen wel verklappen, dat de prijs redelijk te noemen is voor een dergelijk standaardwerk.

Voorts kunnen we een goed nieuwtje melden, de Leitz levert thans een projector, n.l. de Leitz Prado 100 en dit voor de prijs van *f* 136,50 (Nederl. Courant). Hierbij is echter niet de lens en lamp begrepen. Bezitters van Leica apparaten kunnen echter hun Leica lenzen gebruiken om brillante en volkomen randscherpe beelden te krijgen. En als bijzonderheid vermelden wij nog, dat op deze projector niet alleen 35 m.m. dia's kunnen worden vertoond, maar ook 35 m.m. filmstroken. De filmcarrier is bij de prijs inbegrepen.

De Antiquair Foyle's te Londen verkocht eens een verzameling brieven van Shaw voor 5000 Kr. De cliënt, die de brieven gekocht had ontdekte echter, dat de brieven niet echt waren en hij bracht het gekochte weer terug. De antiquair stuurde de bundel brieven naar Shaw, die in zijn antwoord precies aantoonde, op welke wijze het handschrift was vervalst en van het zijne verschilde. De antiquair ververschilde. De antiquair verkocht Shaw een tijdje later voor .... 7000 Kr.

* * *

Bij Blackwell's Boekhandel in Oxford kwam een schooljongen vragen: „Do you sell Bibles?"

— „Oh, yes, do you want a school Bible?"

— „Oh no, I want a Holy Bible".

* * *

Hebt U mijn laatste twee dichtbundels gelezen?

— Nee, pas een.

— „Hoe vond U die?

— Mm, ik vond de ander beter!"

Overzichtelijk geëtaleerd liggen de sieraden en horloges in de nieuwe zaak van El Cristal aan De Ruyterkade. Wel verlokkelijk is het kopen uit zulk een rijk voorziene voorraad.

823

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

„Goed zo!” zeide Tom Poes. „En nu de tweede vraag: Van wie hebt U die aandelen, voor heer Bommel gekocht?”

„Kijk eens hier”, zei de heer Fortuijn. „Deze vraag is moeilijker, overmits het hier de handeling van een confrater betreft, die tengevolge van een misleidende geste ener fictieve vennootschap heeft gefraudeerd en bij aldien....”

„Zo komen we er niet!” zei Tom Poes. „U moet in het oog houden, dat dit verhaal saai begint te worden, omdat het gezeur met die aandelen te lang duurt. We moeten opschieten! Een beetje beweging moet er komen! Praat dus gewoon en zeg me, wie die oplichter was!”

„U vraagt veel van me!” zei de heer Fortuijn klagelijk. „Iemand van mijn importantie kan niet zo maar ingeschakeld worden in een oppervlakkige gooi- en smijtgeschiedenis! U moet inzien....”

„Ja, ja!” zei Tom Poes. „Wie was het? Schiet op, heer Fortuijn, anders ga ik naar de politie!”

De heer Fortuijn slikte moeilijk. „Het was de N.V. Ducato”, mompelde hij toen. De president-directeur daarvan was een zekere Bul Super.... Intussen had Bul Super een revolver getrokken en zwaaide die voor de neus van heer Bommel heen en weer.

„Vooruit, dikke!” riep hij. „We moeten opschieten. Dit gezeur begint langdradig te worden! Waar zijn de aandelen? Actie! Geef op!”

„Ik.... ikkik h-heb geen aandelen!” riep heer Bommel.

„Tom Poes heeft ze....! D- doe d-die -d-at w-wapen w-weg!” Super keek hem scherp aan, stak toen zijn revolver weg en stormde de hut uit.

„Tom Poes!” gromde hij. „Ik zál hem! Actie moet er komen!”

middel van insluiping. Toen zij thuis kwam zag zij een man in haar woning, de man wist bij haar binnenkomen de benen te nemen. * Niet 70 militairen zijn bij de Lagopolitie in dienst genomen, maar 26 van de totaal van 70 hier gedemobiliseerden.

ARUBA

K.L.M. VLIEGTUIG LAND OP DAK VAN D.O.W. PICKUP

Onze correspondent schrijft:

Bij het landen op het vliegveld Dakota moeten de vliegtuigen de weg welke van Oranjestad naar Sint Nicolaas leidt laag over vliegen. Donderdagmiddag half vijf bij het landen van het K.L.M. vliegtuig A.L.K. van uit Curaçao, kwam het in aanraking met de over de weg rijdende D.O.W. pickup bestuurd door de loodgieter H. van Loon. De klap was zo hevig dat de bestuurder uit de cabine van de auto werd geslingerd en naast de weg terecht kwam waarna de onbestuurde auto ruim twee honderd meter in de zee reed.

Het vliegtuig landde normaal op het vliegveld.

De heer van Loon werd in het Hospitaal opgenomen en zo wij vernemen was zijn toestand niet ernstig.

De politie stelde ter plaatse een onderzoek in.

Teneinde in de vervolge dergelijke gevallen te voorkomen zullen hier in het belang van het luchtvaartverkeer afdoende maatregelen genomen dienen te worden.

Men zou b.v. door het aanbrengen van rode lichten welke vanaf de verkeerstoren bediend kunnen worden, het verkeer op de weg kunnen stoppen bij het arriveren van een vliegtuig.

Het boek is onmisbaar in de Samenleving.

Het Nederlandse boek presenteert zich

„Semper in mota” — immer draaiend luidde in oude tijden het devies van de drukker. Eeuwen en eeuwen had al wat door een kleine groep ontwikkelden ooit te boek gesteld was, in de meest letterlijke zin aan ketenen geklonken in de librijes besloten gelegen. Doch het nieuwe wereldbeeld, aan het eind der Middeleeuwen ontstaan en gedragend door Galileï's baanbrekende wetenschap door Erasmus' humanisme, had in brede kringen een zo onlesbare dorst gekweekt naar kennis, dat de persen wel konden draaien, doch aan die grote aanvraag niet konden voldoen.

En zo draaien de persen heden ten dage nog door, er verschenen boeken, een onafzienbare rij van cultuur- en niet cultuur-waarde. En met het klimmen der jaren, verkreeg het boek zijn grote waarde en betekenis in de samenleving.

Het was derhalve een goede gedachte van de Hollandse Boekhandel om — tegelijk met de in Nederland te houden boekenweek — hier een tentoonstelling te organiseren van het „Goede Hollandse Boek”. De heer Vogelsang heeft als hoofd van de lectuurvoorlichtingsdienst de organisatie van deze boeken expositie op zich genomen en hij is daarbij met veel zorg te werk gegaan. De boeken, welke in het tentoonstellingszaaltje van het Cultuurcentrum zijn geëxposeerd, geven wel een duidelijk bewijs van de hoge trap, welke de Nederlandse boekerij heeft bereikt.

De heer Vogelsang opende de tentoonstelling met de aanwezigen, waaronder Z. E. Gouverneur Peters en mej. L. Peters en kapitein-adjudant v. d. Beek, mr Ellis, proc.-generaal, mr I. C. Debrot, Dr. Goslinga, mr Jas, de heer Mensing en enkele belangstellenden uit onderwijskringen en vele anderen, hartelijk welkom te heten. Spr. wees er op, dat de tentoonstelling practisch meet zijn, het werk, dat ten toon gesteld was, is leverbaar. Tenslotte verklaarde de heer Vogelsang, dat de expositie bedoeld was als een propaganda van het goede boek.

De heer Hermans viel de eer te beurt deze tentoonstelling te openen en hij deed dit met een uitvoerige rede, waarin hij wees op de belangrijke positie, die het boek heeft ingenomen in de samenleving.

Kinderen kunnen spontaan waarheden onder woorden brengen, waar men eeuwenlang de wijsgeren om heeft gepeinsd.

Zo heb ik eens, aldus spr., een jongen van een jaar of acht in een bui, op een vraag, wat hij wilde worden horen antwoorden: kluizenaar. Alleen ergens in de woestijn. Prompt gaf zijn jongere zusje hem bescheid: jij kluizenaar; hoe kan dat nou? Met wie wil je dan ruzie maken?

Dit was ten voeten uit de waarheid, die meer dan tweeduizend jaar geleden door Aristoteles aldus werd geformuleerd: wie niet in gemeenschap leeft is of een verscheurend dier óf een godheid; maar geen mens.

De mens immers, is een „animale sociale”. Hij kan eenvoudig niet leven zonder contact met zijn medemensen. Hij mag zich tevreden voelen zonder een gezin; hij mag er behagen in scheppen als een wildeman, een „individualist” zegt men tegenwoordig liever, door het maatschappelijk leven te lopen; hij mag zijn geluk vinden in het ontvluchten van de wereld en het zoeken van de eenzaamheid — nimmer echter kan hij leven zonder een zekere mate van geestelijk contact met zijn medemensen.

Dát — geestelijk — contact is voor zijn leven als mens even noodzakelijk als het voedsel voor zijn lichaam.

Het heeft ook hetzelfde effect als voedsel.

De woorden, die hij leest gaan hem niet voorbij, zoals de wind aan de fraaie bergen van dit eiland, aan zijn Christoffel, voorbijgaat; hij blijft er niet onbewogen onder als de Tafelberg. Zij spelen veeleer door hem heen, zoals de passaat door onze huizen speelt en alles dreigt weg te waaien wat wij niet zorgvuldig onder de presse-papiers van onze overtuiging leggen. Het woord, dat hij opvangt in het boek, dat hij leest is de mens als de wind, die door zijn geestelijk huis speelt. Hij kan er zich boos overmaken wanneer hij alles ziet wegfladderen, wat hij zorgvuldig had neergelegd en hij handen tekort komt om alles weer op zijn plaats te krijgen; hij kan er een weldadige koelte in vinden op ogenblikken van rust en bezinning; hij kan er ook bewust zijn huis voor sluiten omdat die wind de regen binnen waait of de olielucht.

Zo — als de eeuwige passaat, de verfrissing van dit eiland, — komt het woord tot de mens. Het Boek.

De heer Hermans betoogde, dat het boek geen surrogaat is, ken woord de radio, die niet herhaalt wanneer de toehoorder een passage mist en het beeld, dat soms grotere mogelijkheden biedt, maar soms ook weer niet.

Op vrijwel alle terreinen van het menselijk geestesleven, zowel op dat der gedachten als dat der emoties, zowel wat het om streng omlijnde begrippen als om subtiele gevoelens gaat, wint het woord het van het beeld in duidelijkheid en zeggenskracht.

Spr. wees er op, dat het boek naast het beeld staat en zich daarvan zelfs onderscheidt door van zijn lezers actieve medewerking te vragen.

Bij het boek spelen twee personen een rol, de auteur en de lezer, die gedwongen wordt met hem te debatteren, de schrijver op zijn weg te volgen.

De indruk, n.l. dat het boek synoniem is met het begrip „schone letteren” achtte spr. een begripsvernauwing, die niets met de realiteit uitstaande heeft.

De oudste boeken hielden bepaald geen literatuur in al had den zij — niet door gecompliceerdheid maar door hun eenvoud — soms een treffend mooie vorm. De boeken van de Pentateuch, de oudste boeken der Chinezen, de eerste geschreven documenten, waarin de talen van latere tijden zijn vastgelegd, waren de boeken, die soms allesbehalve dichterlijk de nuchtere feiten van de historie der mensheid in zijn verhouding tot de bovennatuur louter als kroniseken registreerden. De eerste boeken, die Gutenberg drukte en na hem Plantijn waren de Bijbel en de geschriften der Kerkvaders. De oudste boeken, die ons in het spijkerschrift bewaard bleven waren het wetboek en de correspondentie van Hamurapi en enkele andere Assyrische vorsten.

Tenslotte kwam spr. aan het Nederlandse Boek en wijst er op, dat er geen facet is van het Nederlandse geestesleven, die niet in het boek beschreven is.

Spr. is verheugd over deze tentoonstelling en merkte op, dat de uitnodiging om deze expositie te bezichtigen, niet alleen uitgaat van de „Hollandse Boekhandel. Zij gaat in de eerste plaats uit van de Nederlandse schrijvers zelf. De Nederlandse schrijvers, die niet alleen vragen naar hun werk te komen kijken, maar die door dat werk heen de hand toesteken aan ieder, die zich door hen wil laten leiden door de wondere wegen van het geestesleven. Aan ieder, die — overeenkomstig de aard van het boek, zoals ik die zoëven schetste — zijn geest wil inspannen en mét hen te denken, mét hen schoonheid te doorleven, mét hen gerechtigheid te zoeken. Met hen van gedachten en gevoelens te wisselen, een gesprek met hen te voeren en.. hun vriendschap te verwerven.

Het is het Nederlandse volk, dat in deze tentoonstelling zijn vriendschap aanbiedt. Een vriendschap, gebaseerd op de kennis en de waardering van elkanders geestesleven.

Moge het Nederlandse Boek van deze tentoonstelling uit zijn weg vinden over dit eiland, dat, autonoom in zijn staatkundig bestel, toch met zovéle geestelijke banden, banden van taal en wetenschap, banden van rechtsstructuur en van handelsgeest, met Nederland verbonden is. Moge het over dit eiland trekken als een weldoende passaat; moge de schutters van de geest ervoor open staan opdat het zijn deugd-doende koelte en verfrissing kan brengen in de open huizen, open geesten van dit met zo ruime blik begaafde Curaçaose volk”, aldus besloot spr. zijn betoog, waarmede hij tevens de tentoonstelling voor geopend verklaarde.

Hierna bezichtigden de aanwezigen de geëxposeerde boeken.

IN HET KORT.

* Er waren drie lichte aanrijdingen, 5 personen kregen een procesverbaal. * M. timmerman, deed aangifte van diefstal van een portemonnaie, welke hij tijdens zijn werk even had weggelegd. * In verband met de in deze week gepleegde Punda diefstallen, werd een zekere C. aangehouden. * Mevr. W deed aangifte van poging tot diefstal door

Voetbalnieuws uit Holland

Fraaie overwinning van het voorlopig Nederlands elftal

Zondag D. W. S. — Vittesse te Amsterdam

Dat ons Amateurs-elftal een fraaie en alleszins verdiende 4—1 overwinning op de sterke Engelse eerste divisie-club Middlesborough zou behalen, zal wel de grootste optimist niet hebben durven denken. En vooral de wijze, waarop deze overwinning behaald werd is hoopvol, hoewel een oud en wijs spreekwoord zegt: een zwaluw maakt nog geen lente!

Middlesborough, die momenteel één punt achter staat op de leiders Tottenham Hotspur, kreeg geen kans. Met een groot dosis enthousiasme en fraai open spel overrompelde de Oranjemannen de Engelsen volkomen. De nieuwelingen, Groeneveld (Haarlem) en Kuneman (H.B.S.) speelden een prima partij en vooral de H.B.S.'er, wiens doelpunt het fraaiste van de gehele wedstrijd was, was bijzonder actief. In ieder geval geeft dit de burger moed en vol verwachting zien wij uit naar de verdere verrichtingen van ons nationale team.

De competitie-dag van afgelopen Zondag bespraken wij reeds Woensdag. Daarom zullen wij dit keer volstaan met de standen der eerste klasse-afdelingen te geven:

A

Heerenveen	15	28
Be Quick	16	20
Leeuwaarden	14	18
Go Ahead	14	17
G.V.A.V.	15	15
Frisia	14	14
Sneek	14	14
Zwartemeer	15	13
Achilles	15	12
Zwolse Boys	14	9
H.S.C.	15	8
Velocitas	15	8

Dat in deze afdeling Heerenveen 't kampioenschap nog kan ontgaan lijkt wel uitgesloten. Onderaan echter is nog veel mogelijk, hoewel het zal moeten worden uitgevochten tussen Zwolse Boys, H.S.C. en Velocitas.

B

D.W.S.	15	21
N.E.C.	16	20
Wageningen	16	20
Enschede	16	18
't Gooi	16	17
A.G.O.V.V.	16	17
Ensch. Boys	16	15
Ajax	15	14
D.O.S.	16	14
Vitesse	15	11
Heracles	16	11
Hengelo	16	9

In deze afdeling zowel bovenals onderaan groten spanning. A.s. Zondag krijgt Vitesse zijn krachtproef te doorstaan, n.l. uit tegen D.W.S.. Mochten de Arnhemmers er in slagen de Amsterdammers een nederlaag toe te brengen en dit is geheel niet mogelijk, dan bewijzen zij niet alleen zichzelf, doch ook hun Oostelijke sportbroeders een grote dienst.

C

Bl. Wit	15	23
S.V.V.	15	19
Hermes D.V.S.	16	19
R.C.H.	14	18
Haarlem	14	16
E.D.O.	14	16
A.D.O.	13	15
H.B.S.	15	13
V.S.V.	15	13
Volewijckers	14	11
D.W.V.	15	7
K.F.C.	14	4

Hier is niet veel spanning meer, Blauw Wit staat er gunstig voor en of D.W.V. of K.F.C. de dans nog zullen ontspringen? Wel heel twijfelachtig!

D

B.V.V.	15	23
Emma	15	20
Willem II	14	19
N.A.C.	14	19
Feyenoord	16	16
R.B.C.	13	14
Sparta	16	14
Longa	14	14
N.O.A.D.	15	13
Xerxes	14	10
T.S.C.	15	10
De Baronie	15	5

Emma uit Dordrecht komt de laatste weken onweerstaanbaar naar voren. B.V.V. zal wel zeer goed op zijn tellen moeten passen, anders is het nog zeer goed mogelijk, dat ook hier een Westerse ploeg met de eer gaat strijken.

P.S.V.	16	30
Eindhoven	16	24
V.V.V.	16	17
Chevremont	17	16
Maurits	16	15
Bribantia	15	14
Sp. Emma	15	14
M.V.V.	16	14
Sittardia	14	11
Bleyerheide	15	11
Helmondia	15	9

Men lette hier op de grote spanning onderaan de ranglijst.

ZWEMMEN

Melbourne. — De Franse zwemmer Alex Jany won te Melbourne het Australisch kampioenschap 220 yards vrije slag in de tijd van 2 minuten 13 seconden. Deze tijd ligt een halve seconde boven het Australische record op deze afstand, waarvan Garrick Agnew houder is.

De Nederlandse Irma Schumacher wist het bij de dames op dit nummer niet tot een overwinning te brengen. Zij eindige als derde met een achterstand van ruim 3 meter op Judy Joy Davies, die de titel behaalde. Danis Mortion (Australië) werd tweede. De weersomstandigheden tijdens deze wedstrijden waren zeer ongunstig; het was koud en er viel hevige regen.

FILM

WEST-END.

„Three Little Words", een rol prent met licht, kleur en humor, waarin optreden Fred Astaire als Bert Kalmar en Vera Ellen een wonderful dance team, Red Skelton als Harry Ruby, die de samen met Kalmar hun broodwinning zoeken met het componeren van liederen en dansen. De „ups en downs" van het toneelleven en liefde vormen de achtergrond van deze ammusante in technicolor film, waarvan te genieten valt. Uw gehoor wordt gestreeld door de vele mooie liederen. Wij noemen slechts My Sunny Tennessee, Sarina, Thinking Of You, Where Dit You Get That Girl, So Long Oo-Long,Three little words, te veel om op te noemen. Fred danst en zingt met Vera, Skelton zorgt voor de lachspieren. Het is een amusante licht verteerbare rolprent om het maar met enkele woorden te zeggen.

Het nieuws laat U, President Truman zien, die de nieuwste wapens van de U.S. bezichtigt, Canada,s enorme Automatic plants enz. Een bezoek aan het West-End theater loont dit week-end zeker de moeite.

AGENDA

WEST-END: „Three little words" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Ghost of Zorro" Zondag 16.30 uur; „Law of the Golden West" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Treasure island" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Three men from Texas" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Barricade" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Tuya para siempre" Zondag 10.30 uur; „The Gentleman from California" Zondag 16.30 uur; „Smuggler's cove' Zondag 18.30 uur.

CULTUURCENTRUM: Lezing pater Brenneker Zondag 20 uur.

VREDENBERG: Bokswedstrijden Zaterdag 20 uur.

RIFSTADION: Competitie baseballwedstrijden Zondag 10 uur: Quisqueya — Deportivo Venezuela; Bolivar — Unidos.

MUNDO NOBO: Voetbalwedstrijd (vriendschappelija) P.S.V. 1 — Viteses 1 Zondag 16 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 24 Februari 18 uur af tot Zondag 25 Februari 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige J. Tromp, Cas Coraweg 37, tel. 5224.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2480 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O), tel. 3718.**

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dageljiks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Verhooren, Marktsraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Katholieke kerkdienstuitzending; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 10.45 Culturele causerie; 11.30 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Moiseiwitch; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Katholieke jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Spreekt met Vlaanderen"; 20.10 Caraibisch overzicht; 20.20 „De stem van Amerika"; 21.20 Curoms culturele curiosa; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 „Successen van de maand"; 20.00 Nieuws; 20.05 **Nieuwe platen uit de Antillen;** 20.20 Cabaretprogramma; 20.50 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Het Concertgebouw-orkest; 20.30 Careibisch Commentaar; 20.40 „Zondagavond-Serenade"; 21.00 Liturgische Avondoverdenking; 21.30 Sportreportages; 21.56 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 „Hit Parade" 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 15.00 Hindostaanse Kunstvereniging; 16.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 „The voice of America"; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 The Lutheran hour; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 „The Lutheran hour"; 18.30 Franse Orgelmuziek; 19.00 Nieuws; 19.20 Klassieke muziek; 20.00 De Surinaamse Jeugdraad; 20.15 Symphonie Fantastique van G. Bizet; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

BEKENDMAKING

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in de Nederlandse Antillen,

maakt bekend,

dat door **alle** houders van vergunningen ingevolge de Vergunningsverordening 1908 uiterlijk **op 30 Juni 1951** te zijnen Parkette een verzoek, gesteld op formaatzegel van *f* 0,50, moet worden ingediend ter vervanging van de thans in hun bezit zijnde vergunning door een soortgelijke vergunning ingevolge de Vergunningsverordening 1949 (landsverordening van de 3e Januari 1949, houdende nieuwe bepalingen tot regeling van de handel in dranken en spijzen, alsmede van het **verschaffen** van huisvesting **met bediening** tegen vergoeding).

Curaçao, 23 Februari 1951.

De Procureur-Generaal,
J. J. A. ELLIS

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Weekend Wacht: 24 Febr. (18.30) — 26 Febr. (7.30): D. S. Leeflang, tel. 2998; b.g.g. tel. 2400.

Personeel Afdeling:
24 en 25 Febr. M. B. Lansink, tel. 2351, —2141, Hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling:
24 en 25 Febr.: M. Gautier, Negropont 77-B, tel. 2902.

Geneeskundige Dienst:
24 Febr. (12.30) — 26 Febr. (7.30): Dr. Beekman, tel. 2412; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
24 Febr.: G. de Rooy, tel. 2076—2843—4.
25 Febr.: N. H. L. v.d. Harst, tel. 2092.

Scheepsagentschap:
24 Febr.: 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458— 2551.
25 Febr.: 18.00 — 08.00 uur A. Bloemink, tel. 2288.
25 en 26 Febr.: 08.00 — 08.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.

Dok Afdeling:
24 en 25 Febr.: W. J. v.d. Heydt, tel. 2037.

Bioscoop: Zaterdag: „My foolish heart"; Zondag: „The men". Toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyferkade Pomp — De Ruyterplein.

Ons feuilleton

13 en één

39.

Laufer-Hirth kwam de kamer in en zijn gelaat stond buitengewoon zorgelijk.

„Ik weet niet wat ik met Little beginnen moet", zeide hij. „De man trilt helemaal van zenuwachtigheid en hij is geen knip voor de neus meer waard. Ik begin me werkelijk ongerust te maken. Als hij hier nog langer zou moeten blijven, zou hij wel eens zijn verstand kunnen verliezen. Als er ook nog maar iets gebeurt — al was het maar de onverklaarbare verschijning van een zwarte kat, dan zou het laatste draadje afknappen."

„Geef hem de raad op zijn kamer te blijven", zeide Savoy ernstig, „want binnenkort zal er iets gebeuren."

Hij sprak met zoveel zekerheid, dat iedereen hem vragend aankeek.

„Heb je weer in de toekomst gekeken, Savoy?" vroeg Temple sarcastisch.

„Ja!" snauwde Savoy en de twee mannen keken elkaar scherp in de ogen.

„Zo", zeide Temple eindelijk en draaide Savoy zijn rug toe, die beter nog dan zijn lippen en zijn ogen zijn minachting voor Savoys voorspellingen wist uit te drukken.

„Ja!" riep Savoy nogmaals en er lag een zonderlinge klank in zijn stem. „Ik zeg je, dat er iets gaat gebeuren. En als ik het goed heb zou zo iets juist voldoende zijn om Little van zijn laatste restje gezonde verstand te beroven."

„Weet je misschien ook wat er gebeuren gaat?" vroeg Temple spottend.

„Natuurlijk", was het korte antwoord.

„Paul!" smeekte de verontruste Laufer-Hirth, „wat gaat er dan gebeuren?"

Temple keek de juwelier zonderling aan.

„U wilt toch niet zeggen, dat u Mr Paul Savoy serieus neemt?" vroeg hij verwonderd. Met die woorden wist Kapitein Temple duidelijk te kennen te geven, dat hij geen zweem van betekenis meer hechtte aan hetgeen Paul Savoy verkoos te zeggen en het scheen hem buitengewoon te verwonderen, dat niet alle anderen er precies eender over dachten als hij.

Het scheelde niet veel of Savoy had zijn zelfbeheersing verloren, doch die laatste woorden van Temple schenen hem zijn kalmte te hergeven. Hij haalde langzaam de schouders op en stak zijn hand uit naar het sigarenkistje.

„Luister eens, Amos", zeide hij ernstig, „Wij begrijpen allemaal, dat die secretaris van je hier niet langer kan blijven. Ik heb nog nooit zo'n overgevoelig mensenkind ontmoet. Hij is geen lafaard; moed heeft hij genoeg. Maar hij is gezegend met de zwaarste last, die een mens ooit kan hebben mee te dragen — zwakke zenuwen, die een menselijk wrak van hem zullen maken, als we niet voorzichtig zijn. Zou je hem er niet toe kunnen bewegen, dat hij zijn kamer houdt? Eén van ons zou hem gezelschap kunnen houden. Schaakt hij of speelt hij bridge? En —"

„Ik weet het niet. Lieve God, ik weet het niet", steunde Laufer-Hirth. „Hij is zich aan het kleden en zweert dat hij geen uur langer hier in huis blijft."

„Maar waar wil de dwaas dan naar toe?" vroeg Temple. „Een man als hij overleeft zo'n storm niet."

„Dat heb ik hem ook gezegd. En hij keek me woedend aan en zeide: „Denk je, dat ik bang ben voor de dood — een normale fatsoenlijke dood?" Dat kreeg ik ten antwoord."

„Dat leegstaande huis, aan het meer", mompelde Paul Savoy en tussen zijn ogen was een diepe rimpel.

En nog geen uur later vertrok Will Little naar dat huis. Dat zich ook onder dat dak zonderlinge gebeurtenissen zouden kunnen afspelen, scheen niet tot hem door te dringen. Al werd er om het uur ingebroken en al was het een verzamelplaats van moordenaars, Will Little gaf het verre de voorkeur boven het huis van Mainwaring Parks. Dat, beweerde hij, was de verblijfplaats van boze geesten; ginds zou hem hoogstens een „fatsoenlijke dood" kunnen wachten.

Laufer-Hirth zou met hem mee gaan; zij namen wat levensmiddelen mee, doch men hield er rekening mee, dat zij eens in de vier en twintig uur een warm maal zouden komen halen. Nog voordat zij vertrokken greep Will Little zijn patroon bij de arm en vroeg:

„U hebt die verwenste opaal toch niet meegenomen?"

De Opaal zat in Laufer-Hirth zak, maar dat bekende hij Little niet. LauferHirth was van de zonderlinge steen gaan houden; herhaaldelijk haalde hij het doosje uit zijn zak en verlustigde zich in de tere glans van het juweel. Vandaar, dat hij heel gemakkelijk een leugen verzon om zijn vriend gerust te stellen.

EEN BEKENTENIS.

Misschien was het zo onverstandig nog niet, dat zij naar dat andere huis gingen. Achter zich lieten zij een huis vol onrust, wantrouwen en angst. Mahmun deed denken aan een trouwe hond, die zijn meester is kwijt geraakt. Bij elke voetstap, bij elk ongewoon geluid keek hij vlug op met een uitdrukking van gespannen verwachting in zijn ogen. Uren lang dwaalde hij door het grote huis, van kamer naar kamer, van de kelder naar de vliering. En geen enkele maal hoorde men hem iets zeggen. Als men hem aansprak gromde hij slechts even en liep door.

Die gehele dag waakte men bij Dicks. Men had hem naar een andere kamer gebracht, aangezien de deur van Domino's kamer verbrijzeld was en Dicks in elk geval absolute rust nodig had. Hij scheen nog erg zwak te zijn, maar werd zienderogen sterker. Hij werd voorlopig niet lastig gevallen met vragen; de antwoorden, die hij op Temple's vragen gegeven had, hadden duidelijk doen uitkomen, dat hij hen niets bijzonders zou kunnen mededelen. Het begon er op te lijken, dat men Dicks heel veel zou moeten vertellen, als hij bij kennis gekomen was.

Temple, Mc Intosh en Blout, de mannen, die er het meest persoonlijk bij geïnteresseerd waren, zochten uren lang in alle hoeken en gaten naar de man, die zij vanuit het andere huis gevolgd waren.

„Beseffen jullie wel", zeide Savoy, toen zij laat in de middag eindelijk dodelijk vermoeid een plaatsje bij het haardvuur hadden gezocht, „op wie de beschrijving van de man dien jullie gezien hebt, van toepassing zou kunnen zijn?"

„Nu, ga verder", drong Temple aan. „Je wilt toch niet zeggen —"

„Ja, dat wilde ik wel zeggen", viel Savoy hem in de rede en zich tot Mc Intosh wendend ging hij voort: „Heeft u gehoord van de oorspronkelijke eigenaar van dit huis, Thraff Willcyzinsky?"

„Lieve Hemel!" riep Mc Intosh uit. „Die man was stapelgek — en behoort bovendien tot een vroegere generatie. Die is twintig jaar geleden al gestorven. Je wilt ons toch voor de verandering geen geest cadeau doen?"

„De man, die jullie gezien hebt, is jullie eigen ontdekking geweest en geen geschenk van mij", antwoordde Paul Savoy. Herinner je je niet meer wat Parks gezegd heeft, Temple? Dat er een gevaarlijk mens hier in huis was, die voor niets terug deinsde?"

„Bout en ik hebben inderdaad even aan Thraff Willcyzinski gedacht" bekende Temple, „maar wij zagen in, dat het een dwaze gedachte was. Het is absurd — onmogelijk."

„Dwaas? Ja, misschien", zeide Savoy. „Absurd? Ook mogelijk. Maar onmogelijk? Neen. Niets is tegenwoordig onmogelijk, zoals wij hebben ondervonden."

„Ik geloof, dat je gelijk hebt", antwoordde Mc Intosh. „Wat hier allemaal is gebeurd —"

„Het doet je goed, als je eens rustig nadenkt over Thraff Willcyzinski", zeide Savoy peinzend en hij had zijn ogen strak gericht op zijn grote saffier. „Krankzinnig, jaren geleden een moordenaar, spoorloos verdwenen. En hij heeft dit monsterachtige huis gebouwd. Is het nog niet bij u opgekomen, dat iemand, die in staat is zo'n krankzinnig huis te laten bouwen, hier en daar ook geheime kamers moet hebben aangelegd?"

„Dat is niets nieuws", beweerde Temple. „Blout en ik hebben daar al naar gezocht."

„Natuurlijk — iedereen zou daaraan gedacht hebben. Het ligt voor de hand, dat een man als Thraff Willcyzinski zich een huis zou bouwen. Dat heeft hij inderdaad gedaan. Dat is te zeggen — ALS „het gevaarlijke mens, dat voor niets terug deinst" inderdaad Thraff Willcyzinski is — of zijn geest."